

انفجار در کابل؛

سه نفر به شمول آمر مطبوعات تصدی محافظت عامه کشته شدند

اطلاعات روز: یک منبع معتبر امنیتی تأیید می‌کند که در نتیجه‌ی انفجار ماین در شهر کابل، سه نفر به شمول ضیا ودان، آمر مطبوعات ریاست تصدی ملی محافظت عامه کشته شده‌اند...

صفحه ۲

شش نفر در یک حادثه ترافیکی در هرات جان باختند

صفحه ۲

کریم خلیلی امروز به پاکستان می‌رود

صفحه ۲

جعبه سیاه هواپیمای مسافربری اندونزی پیدا شد

صفحه ۶

یادداشت روز

مقدّس سکولار

یکی از علمای غریبی، کارل پاپر، امکان عزل حاکم را بیشتر معیار دموکراسی می‌داند تا امکان انتخاب او را. به نظر او، سیستم دموکراتیک سیستمی است که در آن بتوان حاکم را بدون توسل به خشونت عزل کرد. در میان بیشتر آدم‌های کشور ما دموکراسی از این منظر تعریف نمی‌شود. برای این که چشم همگان بر «انتخاب» است نه بر عزل. همین که انتخابات آزادی برگزار شود و در نتیجه‌ی آن کسی به ریاست‌جمهوری برسد (با فرض این که تقلبی در کار نیست)، اکثر مردم می‌پذیرند که دموکراسی برقرار است. بدون تردید انتخابات آزاد در یک دموکراسی نقش مرکزی دارد. اما این «امکان انتخاب» نیست که با آن می‌توان استحکام دموکراسی را آزمود. آزمون اصلی دموکراسی در «امکان عزل» است. اگر حاکمی توسط انتخابات آزاد به قدرت رسید، آیا در میانه‌ی دوران حکومتش یا در پایان دوره‌ی مشخص شده برای حکومتش می‌توان او را بدون توسل به خشونت از قدرت برکنار کرد؟ اهمیت این پرسش در اینجاست: فردی از طریق انتخابات آزاد و دموکراتیک به قدرت می‌رسد. آن‌گاه در پاره‌ای از دوران حکومت خود رفتارهایی می‌کند که...

۲

ادعای کشته شدن ۱۲ غیر نظامی در حمله‌ی نیروهای هوایی افغان در نیمروز

صفحه ۲

سه سرباز یک پاسگاه پولیس در شهر غزنی ناپدید شدند

اطلاعات روز: فرماندهی پولیس غزنی تأیید می‌کند که شش نیروی یک پاسگاه پولیس در شهر غزنی به دلایل «نامعلوم» پاسگاهشان را ترک کرده و سه نفر آنان ناپدید شده‌اند...

صفحه ۲

۹ مریض کووید ۱۹ در شبانه‌روز گذشته در افغانستان جان داده‌اند

صفحه ۲

گزارش

دست حکومت در دامن دادگاه عالی برای محدود کردن صلاحیت پارلمان بر سر معرفی مقام‌های حکومتی به دادستانی از چه قرار است؟

از مدتی به این سو تنش میان حکومت و پارلمان شدت گرفته و چندی پیش ریاست‌جمهوری با گرفتن نظر دادگاه عالی از تفسیر قانون در مورد صلاحیت نظارتی هردو مجلس شورای ملی و عدم صلاحیت معرفی مقام‌های حکومتی به دادستانی، هدایت داده که در آن آمده اعضای شورای ملی صلاحیت معرفی مقام‌های حکومتی به دادستانی را ندارد. حکومت برای این که دستاویزی در دست داشته باشد، از کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی می‌خواهد که راجع به صلاحیت شورای ملی در مسأله معرفی مقام‌های حکومتی به دادستانی نظریه تفسیری ارائه کند...

۳

برق وارداتی از بیکنستان به ۳۰۰ میگاوات افزایش یافت

صفحه ۲

ترجمه

مرز ایران؛ یک روز با یک قاچاقچی انسان (۲)

از قاچاقچی دیگری خبر شلیک بر گروهی از مهاجران به او می‌رسد. صبح زود برای ملاقات با علی (قاچاقچی انسان) از مرکز شهر وان سفرمان را آغاز می‌کنیم. در نقطه‌ای از بزرگراه وان-هاکاری با علی قرار گذاشته‌ایم و | صفحه ۴

گزارش

دستکاری و تغییر اسناد، ۱,۶ میلیون افغانی تفاوت در مقدار معاشات کارمندان موقت کمیسیون انتخابات

یافته‌های یک هیأت مختلط کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان نشان می‌دهد که شماری از مسئولان و کارمندان این کمیسیون اسناد و | صفحه ۸

بسته های ویژه اینترنتی برای بلاک های رهائشی و خانه های انفرادی

ادامه‌یادداشت‌روز

خلاف همان سیستم دموکراتیکی است که او را به قدرت رسانده. یا در پایان دوره‌ی مشخص‌شده برای حکومت خود حاضر نیست از قدرت کنار برود. آیا در سیستم دموکراتیکی که او را به حکومت برکشیده، تدابیر لازم و کافی برای جلوگیری از بی‌رسمی‌ها و تعدی‌ها و قانون‌شکنی‌های او وجود دارند؟ و مهم‌تر، آیا آن تدابیر را می‌توان به نحوی کارآمد به کار بست و جلو تخطی‌های او را گرفت؟ در بحرانی‌ترین حالت، آیا می‌توان او را بدون توسل به خشونت عزل کرد؟ آزمون اصلی یک نظام دموکراتیک این است.

امسال، در پی حمله‌ی طرفداران افراطی داندل ترمپ به مجلس سنای امریکا، رییس‌جمهور ایران گفت که ببینید دموکراسی‌های غربی چه بنیان‌های متزلزلی دارند. شنیدن این سخن از دهان نماینده‌ی یک نظام دیکتاتوری البته شیرین است. ولی واقعیت این است که نظام دموکراتیک امریکا در برابر آشوبگری یک دیکتاتور خودشیفته تاب آورد. یعنی از یک سو، توانست از انتخاب‌شدن دموکراتیک یک نامزد ریاست‌جمهوری (جو بایدن) دفاع کند و از سویی دیگر به عزل بدون خشونت یک رییس‌جمهور مستبد (داندل ترمپ) توفیق یافت. ترمپ همه‌ی گزینه‌های ممکن برای ماندن در قدرت را سنجید. اما نتوانست در قدرت بماند. به بیانی دیگر، در سیستم انتقال قدرت در امریکا، لازم نشد که برای عزل داندل ترمپ از ریاست‌جمهوری تانک‌ها و توپ‌ها در برابر کاخ سفید آورده شوند. امکانات درونی قانونی بدون‌خشونت در این سیستم چندان بود که می‌توانست نیاز به خشونت را منتفی کند. این یعنی این‌که دموکراسی هنوز در این مملکت کار می‌کند. اشاره‌ی حسن روحانی، رییس‌جمهور ایران، به آسیب‌پذیری نظام‌های دموکراتیک درست است. ولی کی گفته که این نظام‌ها آسیب‌پذیر نیستند؟ مهم این است که همین سیستم‌های دموکراتیک اکثر جوامع غربی را به ثبات رسانده‌اند.

بسیاری از قانونگذاران و آگاهان سیاسی امریکا، از هر دو جناح لیبرال و محافظه‌کار، حمله بر سنای امریکا را حمله بر یکی از مقدسات تاریخی این کشور دانستند. در نظام حکومت‌داری سکولار این کشور تجربه‌ی دموکراسی و نماد مشهود آن در عمارت سنا و کنگره «مقدس» شمرده می‌شود. حمله بر این نماد مقدس سکولار بی‌زاری عمیقی را نسبت به ترمپ و طرفدارانش در میان اکثریت مردم امریکا برانگیخت. برای این‌که مجلس نمایندگان این کشور مهم‌ترین نهاد حمایت از انتقال بدون خشونت قدرت است؛ نشانه‌ی سلامت دموکراسی.

سه سرباز یک پاسگاه پولیس در شهر غزنی ناپدید شدند

اطلاعات روز: فرماندهی پولیس غزنی تأیید می‌کند که شش نیروی یک پاسگاه پولیس در شهر غزنی به‌دلایل «نامعلوم» پاسگاه‌شان را ترک کرده و سه نفر آنان ناپدید شده‌اند. احمدخان سیرت، سخن‌گوی فرماندهی پولیس غزنی به روزنامه اطلاعات روز گفت که این افراد در ساحه‌ی «کوتل روضه»ی شهر غزنی مستقر بوده و دو شب پیش پاسگاه شان را ترک کرده‌اند. آقای سیرت افزود که این افراد بدون هیچ‌گونه درگیری و دلیلی شب‌هنگام به‌گونه‌ی «خودسر» وظیفه را ترک کرده‌اند. به گفته‌ی او، سه نفر آنان به مرکز شهر غزنی آمده و سه نفر دیگر آنان با سلاح‌های دست‌داشته‌ی‌شان ناپدید شده‌اند. سخن‌گوی فرماندهی پولیس غزنی تأکید کرد نیروهایی که در شهر غزنی آمده بودند، بازداشت شده و هم‌اکنون در بازداشتگاه پولیس به‌سر می‌برند. او گفت که تحقیقات جدی از آنان جریان دارد.

از سویی هم، احمدخان سیرت گفت که هم‌اکنون در این پاسگاه نیروهای جدید اعزام شده‌اند.

در همین حال، گروه طالبان با نشر اعلامیه‌ای گفته است که این پاسگاه در نتیجه‌ی حمله‌ی جنگ‌جویانش سقوط کرده است. این گروه افزود است که جنگ‌جویانش چهار سرباز مستقر در این پاسگاه را نیز با خودشان برده‌اند. اما احمدخان سیرت این ادعای گروه طالبان را بی‌بنیاد خواند و تأکید کرد که هیچ گونه درگیری در این ساحه صورت نگرفته است.

اطلاعات روز: بلزمحمد ناصر، رییس شورای ولایتی نیمروز ادعا می‌کند که در حمله‌ی هوایی نیروهای افغان، ۱۲ غیرنظامی کشته و دو نفر دیگر زخمی شده‌اند.

آقای ناصر به روزنامه اطلاعات روز گفت که نیروهای افغان دو شب پیش (شنبه، ۲۰ جدی) بر گمرک طالبان در منطقه‌ی «منظوری» در ولسوالی خاشرود نیمروز حمله کرده‌اند که در نتیجه آن سه خانه‌ی مسکونی در اطراف این گمرک تخریب شده است. او جزئیات بیشتر در مورد شمار کشته‌شدگان طالبان ارائه نکرد. منابع مردمی اما به روزنامه اطلاعات روز گفته‌اند که بستگان خانواده‌های قربانیان این

ادعای کشته شدن ۱۲ غیرنظامی در حمله‌ی نیروهای هوایی افغان در نیمروز

اطلاعات روز: یک منبع معتبر امنیتی تأیید می‌کند که در نتیجه‌ی انفجار ماین در شهر کابل، سه نفر به‌شمول ضیا ودان، آمر مطبوعات ریاست تصدی ملی محافظت عامه کشته شده‌اند.

این منبع که نخواست نامش در خبر ذکر شود، به روزنامه اطلاعات روز گفت که این رویداد حوالی ساعت ۸:۳۰ صبح

شش نفر در یک حادثه ترافیکی در هرات جان باختند

اطلاعات روز – هرات: مسئولان صحنی در ولایت هرات می‌گویند که به اثر وقوع یک حادثه ترافیکی در مسیر شاهراه هرات – اسلام قلعه شش نفر جان باخته‌اند. ابراهیم محمدی، مسئول هرات آمبولانس به روزنامه اطلاعات روز گفت که این حادثه ترافیکی حوالی ساعت ۱:۴۵ دقیقه بعد از ظهر دیروز (یک‌شنبه، ۲۱ جدی) به اثر برخورد یک موتر تیزرفتار با یک موتر تیلر رخ داده است.

به گفته‌ی آقای محمدی، اجساد جان‌باختگان به شفاخانه حوزوی هرات منتقل شده‌اند. هرات – اسلام‌قلعه؛ از شاهراه‌های پرتردد و همچنان پرخطر برای مسافران است. بارها حوادث ترافیکی مرگ‌بار در این شاهراه اتفاق افتاده است.

سرعت زیاد، بی‌پروایی به قواعد ترافیکی و کم‌عرض بودن شاهراه‌ا از دلایل وقوع حوادث ترافیکی در هرات شمرده می‌شود.

خبرهای داخلی

ادعای کشته شدن ۱۲ غیرنظامی در حمله‌ی نیروهای هوایی افغان در نیمروز

حمله‌ی هوایی اجساد کشته‌شدگان را به شفاخانه ولایتی نیمروز منتقل کرده‌اند.

این منابع افزوده‌اند که در میان کشته‌شدگان زنان و کودکان نیز شاملند.

بستگان قربانیان خواستار بازداشت عاملان این حمله‌ی هوایی شده‌اند.

در همین حال، رحمت‌الله عمر، سخن‌گوی والی نیمروز از این حمله ابراز بی‌خبری می‌کند، اما می‌گوید که تحقیقات در این زمینه جریان دارد. وزارت دفاع ملی تا کنون در این باره چیزی نگفته‌اند.

خاشرود از جمله ولسوالی‌های ناامن در ولایت نیمروز در جنوب‌غرب کشور است.

انفجار در کابل؛ سه نفر به‌شمول آمر مطبوعات تصدی محافظت عامه کشته شدند

او گفت که این رویداد ناشی از انفجار ماین بوده است که موتر حامل آنان را هدف قرار گرفته است.

هنوز شخص و یا گروهی مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفته است.

در همین حال طارق آرین، سخن‌گوی وزارت امور داخله گفته که این حمله کار گروه طالبان است. او افزوده است: «استفاده

برق وارداتی ازبیکستان به ۳۰۰ میگاوات افزایش یافت

اطلاعات روز: شرکت برق‌رسانی افغانستان (برشنا) می‌گوید که برق وارداتی ازبیکستان به ۳۰۰ میگاوات افزایش یافته است.

این شرکت در اعلامیه‌ای گفته است که در حال حاضر کار روی عادی‌سازی واردات بیش از ۴۵۰ میگاوات برق از ازبیکستان ادامه دارد.

برق وارداتی ازبیکستان چند روز پیش به‌گونه‌ی کامل قطع شد. دلیل قطع برق بروز عوارض تخنیکی در دستگاه‌های برق ازبیکستان اعلام شده بود.

به دنبال آن، ۳۰۰ میگاوات برق ازبیکستان به شبکه‌ی برق وصل شد، اما دو روز پیش برشنا بار دیگر اعلام کرد که میزان برق وارداتی ازبیکستان از ۳۰۰ میگاوات به ۱۵۰ میگاوات کاهش یافته است.

این شرکت همچنان گفته بود که میزان برق وارداتی تاجیکستان نیز از ۹۰ میگاوات به ۶۰ میگاوات کاهش یافته است.

ادامه‌ی گروگان‌گیری در «قره‌باغ» غزنی؛ طالبان چهار غیرنظامی را ربودند

جنگ‌جویان مربوط به مولوی ایوب، ولسوال نام‌نهاد گروه طالبان برای قره‌باغ ربوده شده‌اند.

طالبان هنوز در این مورد چیزی نگفته ا ند.

ولایت غزنی در جنوب‌شرق کشور از ولایت‌های ناامن است که جنگ‌جویان گروه طالبان در بخش‌هایی از این ولایت از جمله ولسوالی قره‌باغ حضور و فعالیت گسترده دارند.

غیرنظامی از ساکنان ولسوالی جاغوری را در ساحه‌ی دشت ولسوالی قره‌باغ ربودند. پس از آن دو نفر دیگر از اهالی جاغوری و پنج نفر از اهالی ولسوالی قره‌باغ را نیز در مربوطات این ولسوالی ربوده‌اند.

هم‌اکنون تعداد گروگان‌گرفته‌شدگان در جریان دو هفته‌ی گذشته توسط طالبان به ۱۷ نفر رسیده‌اند.

پیشتر عارف باهنر به روزنامه اطلاعات روز گفته بود که بیشتر این افراد توسط

آقای باهنر توضیح داد که سه نفر ربوده‌شدگان از ساکنان ولسوالی جاغوری و یک نفر دیگر آنان از ساکنان ولسوالی مالستان اند. به گفته‌ی او، این افراد از این ولسوالی‌ها به طرف شهرهای غزنی و کابل در حرکت بوده‌اند.

او تأکید کرد که هنوز مشخص نشده است که طالبان این افراد را با چه انگیزه گروگان گرفته‌اند.

طالبان قبل از در تاریخ ۷ جدی نیز شش

کریم خلیلی امروز به پاکستان می‌رود

اطلاعات روز: وزارت امور خارجه‌ی پاکستان می‌گوید که محمدکریم خلیلی، رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان و عضو کمیته‌ی رهبری شورای عالی مصالحه‌ی ملی امروز (دوشنبه، ۲۲ جدی) به اسلام‌آباد سفر می‌کند.

در خبرنامه‌ای که از سوی وزارت خارجه‌ی پاکستان به نشر رسیده، آمده است که آقای خلیلی در جریان این سفرش با عمران خان، نخست‌وزیر پاکستان، رییس مجلس نمایندگان، وزیر خارجه و سایر مقامات این کشور دیدار می‌کند. به نقل از خبرنامه، این سفر او به دعوت رسمی پاکستان صورت می‌گیرد و برای دو روز تنظیم شده است.

وزارت خارجه‌ی پاکستان افزوده است که این سفر محمدکریم خلیلی بخشی از تلاش‌های این کشور برای برقراری صلح و توافق سیاسی در افغانستان و گسترش روابط میان دو ملت می‌باشد.

قبل از این نیز شماری از مقام‌های دولتی و چهره‌های سیاسی برای بحث روی موضوعات صلح افغانستان به پاکستان سفر کرده بودند.. عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه‌ی ملی، میررحمان رحمانی، رییس مجلس نمایندگان و گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان به‌صورت جداگانه به اسلام سفر کرده‌اند.

انفجار در شهر غزنی؛

دست‌کم یک غیرنظامی کشته و دو غیرنظامی زخمی شدند

مقابل «مارکیت سره میاشت»، از مربوطات حوزه‌ی دوم امنیتی شهر غزنی رخ داده است. آقای سیرت افزود که دو غیرنظامی دیگر نیز در این انفجار زخمی شده‌اند. پولیس زخمیان را برای درمان به شفاخانه‌ها منتقل کرده‌اند.

از سویی هم، بازمحمد همت، رییس

شفاخانه‌ی ولایتی غزنی به روزنامه اطلاعات روز گفت که تاکنون یک زخمی به این شفاخانه منتقل شده است.

سخن‌گوی فرماندهی پولیس غزنی توضیح داد که این رویداد ناشی از انفجار ماین جاسازی‌شده در یک عراده بایسکل بوده است.

او این رویداد را به گروه طالبان نسبت داد. این گروه هنوز چیزی در این مورد نگفته است.

ولایت غزنی در جنوب‌شرق کشور از ولایت‌های ناامن است که جنگ‌جویان طالبان در بخش‌هایی از این ولایت از جمله شهر غزنی حضور و فعالیت گسترده دارند.

دست حکومت در دامن دادگاه عالی برای محدود کردن صلاحیت پارلمان

جنجال حکومت و پارلمان بر سر معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی از چه قرار است؟

عصمت‌الله سرروش
گزارشگر

از مدتی به این سو تنش میان حکومت و پارلمان شدت گرفته و چندی پیش ریاست‌جمهوری با گرفتن نظر دادگاه عالی از تفسیر قانون در مورد صلاحیت نظارتی هردو مجلس شورای ملی و عدم صلاحیت معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی، هدایت داده که در آن آمده اعضای شورای ملی صلاحیت معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی را ندارد. حکومت برای این که دستاویزی در دست داشته باشد، از کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی می‌خواهد که راجع به صلاحیت شورای ملی در مسأله معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی نظریه تفسیری ارائه کند، اما این کمیسیون مخالف میل حکومت نظر می‌دهد و می‌گوید که نه تنها شورای ملی چنین صلاحیتی دارد، بلکه یک شهروند عادی نیز می‌تواند سبب تحریک دعوی جزایی شود. پس از نظر مخالف این کمیسیون، حکومت دست به دامن دادگاه عالی می‌شود و از این نهاد نظریه تفسیری مطابق میل خود در این راستا اخذ می‌کند. پس از آن ریاست‌جمهوری به وزارت دولت در امور پارلمان وظیفه می‌دهد که با همکاری دبیرخانه شورای ملی و بخش حقوقی ریاست عمومی اداره امور ریاست‌جمهوری طرزالعمل واضح و مشخص در مورد چگونگی دریافت معلومات اعضای شورای ملی از وزارت‌ها و ادارات حکومتی تدوین کند. روزنامه اطلاعات روز به مکتوب‌های اداره امور ریاست‌جمهوری، وزارت دولت در امور پارلمانی، مجلس نمایندگان و فیصله‌ی کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی دست یافته که نشان می‌دهد حکومت و مشخصاً نهاد ریاست‌جمهوری در تلاش است تا نقش نظارتی پارلمان را تضعیف و طرزالعملی ایجاد کند تا براساس آن اعضای شورای ملی نتوانند مقامهای حکومتی را به نهادهای عدلی و قضایی معرفی کنند.

مجلس نمایندگان و مجلس سنا در دو سال اخیر چندین مقام حکومتی از جمله داوود سلطان‌زوی شهردار کابل، وحید عمر رییس اداره روابط عامه و استراتژیک ریاست‌جمهوری، اجمل احمدی سرپرست بانک مرکزی، فیروزالدین فیروز وزیر پیشین صحت عامه، خوشحال سادات معین امنیتی پیشین وزارت داخله و رییس عمومی تصدی ملی محافظت عامه‌ی این وزارت، رییس عمومی ترافیک و مدیر ترافیک کابل را به دادستانی معرفی کرده است. مشخص نیست که دادستانی از نزد این افراد تحقیق کرده است یا خیر. سخن گوی دادستانی کل هر چند وعده داده بود که در این زمینه اطلاعات می‌دهد، اما بعد از گذشت حدود یک هفته حاضر به دادن اطلاعات و پاسخ به پرسش‌های روزنامه اطلاعات روز نشد.

مکتوب اداره امور: شورای ملی صلاحیت معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی را ندارد

در تاریخ هفتم جدی ۱۳۹۹ ریاست تعقیب تعهدات، هدایات، اوامر، احکام و فرامین معاونیت نظارت و حراست از قانون اداره امور ریاست‌جمهوری طی مکتوبی به وزارت دولت در امور پارلمانی می‌نگارد که براساس هدایت مورخ ۲۹ فوس ۱۳۹۹ ریاست‌جمهوری و تفسیر قانون توسط دادگاه عالی پیرامون صلاحیت‌های اعضای پارلمان در چند مورد غرض آگاهی و اجراء بعدی ارسال است.

در این مکتوب در مورد نحوه اجرای صلاحیت‌های نظارتی مجلس نمایندگان آمده که طبق ماده ۸۹ قانون اساسی و با در نظر داشت ماده ۷۱ همین قانون، مجلس نمایندگان می‌تواند به پیشنهاد یک سوم اعضا، برای بررسی و مطالعه اعمال حکومت و ادارات مستقل حکومتی کمیسیون خاص تعیین کند. در ادامه مکتوب آمده که هدف از تعیین کمیسیون خاص برای بررسی و مطالعه اعمال حکومت به این معنا است تا خلاها و نقایص عرصه‌های کاری آن‌ها را به‌منظور تأمین شفافیت بررسی و گزارش غرض اجراء اصلاحی به حکومت فرستاده شود. در بخش دوم این مکتوب در مورد عدم صلاحیت شورای ملی مبنی به معرفی اعضای

حکومت و مسئولان ادارات مستقل دولتی به مراجع عدلی و قضایی آمده که کمیسیون‌های خاص و کمیسیون‌های دایمی مجلس نمایندگان و مجلس سنا در بررسی و مطالعه اعمال حکومت، صلاحیت نظارت و اطلاع‌دهی را دارند و کمیسیون‌های مذکور و همچنان اعضای هر دو مجلس شورای ملی نمی‌توانند در جریان بررسی اجراء حکومت که صرف موضوع نظارت و اطلاع‌دهی است بر اعضای حکومت و مسئولان ادارات مستقل فشار آورده و آنان را به دادستانی معرفی کنند. در ادامه تذکر رفته که معرفی به دادستانی از وظایف آن‌ها نبوده، بلکه آن‌ها می‌توانند صرف از اعمال مسئولان اعضای حکومت و ادارات مستقل نظارت کرده و نتایج مطالعه و نظارت خویش را به مراجع ذیصلاح مربوط غرض اجراء بعدی قانونی اطلاع دهند. در این مکتوب به وزارت دولت در امور پارلمان وظیفه سپرده شده که با در نظر داشت قانون تنظیم روابط سلوکی مقامهای قوه سه گانه و تفسیر دادگاه عالی، طرزالعمل واضح و مشخص به‌شمول چگونگی دریافت معلومات از وزارت‌ها و ادارات حکومتی و رسیدگی به شکایات مؤکلان، در هماهنگی با دبیرخانه شورای ملی و بخش حقوقی ریاست عمومی اداره امور ریاست‌جمهوری تدوین کند تا نحوه روابط شورای ملی با حکومت به شکل مؤثر تنظیم شود.

پس از این مکتوب اداره امور ریاست‌جمهوری، وزارت دولت در امور پارلمان در تاریخ ۱۱ جدی یک نامه به دبیرخانه مجلس می‌فرستد تا نماینده خود را برای تدوین طرزالعمل خواسته‌شده، معرفی کند. بار دوم در تاریخ ۱۳ جدی به دبیرخانه مجلس می‌نویسد که نماینده خود را بفرستد. قرار بوده این نشست در تاریخ ۱۵ جدی به ریاست سید علی کاظمی، معین امور پارلمانی وزارت دولت در امور پارلمانی برگزار شود. در تاریخ ۱۴ جدی مکتوبی با امضای اسدالله شهباز، منشی مجلس نمایندگان از طرف دبیرخانه مجلس در پاسخ به مکتوب‌های وزارت دولت در امور پارلمان فرستاده می‌شود. در این مکتوب از سید علی کاظمی، معین امور پارلمانی آن وزارت خواسته شده که به جلسه روز سه‌شنبه ۱۶ جدی به کمیسیون امور تقنینی مجلس حاضر شود تا در مورد هدایت رییس‌جمهوری و محتوای مکتوب‌های وزارت دولت در امور پارلمان بحث شود. بار دیگر در همان تاریخ (۱۴ جدی) وزارت دولت در امور پارلمانی از ریاست دبیرخانه مجلس می‌خواهد که نماینده خود را - رییس دبیرخانه و اگر رییس دبیرخانه در سفر است معاون آن ریاست - برای تدوین طرزالعمل معرفی کند.

کمیسیون امور تقنینی مجلس اقدام حکومت را فراقانونی می‌خواند

در تاریخ ۱۶ جدی کمیسیون امور تقنینی مجلس نمایندگان نشستی را با حضور معین امور پارلمانی، رییس روابط تقنینی و مشاور حقوقی وزارت دولت در امور پارلمانی و معاون امور پارلمانی و تقنینی و رییس امور پارلمانی و تقنینی ریاست دبیرخانه مجلس برگزار می‌کند که در آن در مورد هدایت رییس‌جمهور در خصوص تفسیر ماده هشتادونهم قانون اساسی و عدم صلاحیت معرفی کردن اعضای حکومت و مسئولان ادارات

مستقل دولتی به نهادهای عدلی و قضایی بحث می‌شود. در فیصله این نشست که با امضای منشی مجلس نمایندگان به وزارت دولت در امور پارلمانی فرستاده شده، آمده است که بر مبنای ماده هشتادونهم قانون اساسی، تعیین کمیسیون خاص بررسی و مطالعه‌ی اعمال حکومت از صلاحیت‌های اختصاصی مجلس نمایندگان است و لفظ گزارش دادن شورای ملی به‌ویژه مجلس نمایندگان به حکومت «خیلی بی‌جا» تفسیر شده است: «وقتی بررسی شد و مویات را مستلزم شد، فوراً به دادستانی معرفی می‌گردند. در تفسیر سند عدم فهم تفسیری اعلان شده است.»

در ادامه این مکتوب آمده که اصول وظایف داخلی مجلس حیثیت قانون را دارد و مطابق آن مجلس عمومی و کمیسیون‌ها می‌تواند مقامهای حکومتی را استجواب کند و در صورت اثبات تخلف این مقامها، مجلس همان گونه که حق نظارت و بررسی را دارد، صلاحیت دارد که مسئولان متخلف را به دادستانی معرفی کند. همچنان در این نشست فیصله شده که مطابق قانون طی مراحل اسناد تقنینی، تدوین طرزالعمل توسط خود اداره وضع و تصویب می‌شود و هیچ فرمان یا هدایت موقت مانع حکم قانون شده نمی‌تواند. تدوین چنین طرزالعمل‌های در مورد نقش نظارتی شورای ملی به ویژه مجلس نمایندگان خلاف حکم قانون می‌باشد، چون اصول وظایف داخلی مجلس صلاحیت مشخص مجلس را تنظیم کرده است: «کسی دیگری (حقوقی و حکمی) [حق] نظر ادادن [یا تفسیر و غیره را ندارد و الا تصرف به صلاحیت ولسی جرگه شورای ملی بوده و بی‌اعتبار می‌باشد.»

در این مکتوب نتیجه‌گیری شده که تدوین هر نوع طرزالعمل جایگاه قانونی ندارد و مانع نظارت قانونی مجلس شده نمی‌تواند و همچنین مطابق ماده نهم اصول وظایف داخلی مجلس، رییس عمومی دبیرخانه در رأس امور اداری و اجرایی قرار داد، بنا به رییس یا نماینده دبیرخانه اجازه داده نمی‌شود تا در چنین نشست‌های فراقانونی اشتراک کنند.

تفسیر خلاف میل حکومت از سوی کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی

ریاست‌جمهوری برای این که «نقش نظارتی پارلمان را تضعیف» کند، پیش از خواستن تفسیر ماده هشتادونهم قانون اساسی از دادگاه عالی، از کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی که مطابق قانون صلاحیت تفسیر قانون را دارد، تفسیر می‌خواهد، اما این کمیسیون خلاف میل حکومت نظر می‌دهد.

اطلاعات روز به فیصله کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی دست یافته که در آن آمده مطابق حکم ماده شصت‌ونهم قانون اساسی مجلس نمایندگان حتی می‌تواند محاکمه رییس‌جمهور را درخواست کند، بنابراین اگر مجلس در جریان اعمال صلاحیت‌های نظارتی خود مواردی از اعمال خلاف قانون اعضای حکومت را مشاهده کند که صغیه جرمی دارد، می‌تواند تقاضای محاکمه آن‌ها را بکند.

همچنان این کمیسیون نظر داده که مطابق ماده‌های پنجاهوششم و پنجاهوهفتم قانون اجراء جزایی که اسباب تحریک دعوی جزایی را مشخص کرده حتا هر شهروند مکلف است با

آگاه شدن از وقوع جرم یا مشاهده آن، موضوع را به پولیس یا سایر مأموران ضبط قضایی یا دادستان اطلاعات دهد، بنا تحریک دعوا جزایی علیه مظنون یا متهم ممنوعیت قانون ندارد و نهادهای کشفی و تحقیقی می‌توانند اجراءاتی را که جهت روشن شدن موضوع لازم می‌دانند، آغاز کنند.

در این فیصله‌نامه آمده زمانی که شهروندان کشور می‌توانند از ارتکاب جرم به نهادهای مسئول اطلاع دهند، اعضای مجلس نمایندگان به حیث شهروند و مجلس نمایندگان به‌عنوان مرجع رسمی می‌توانند از ارتکاب جرم به مراجع مربوطه اطلاع داده و در موضوعاتی که صغیه جرمی دارد، اعضای حکومت را جهت روشن شدن موضوع به دادستانی معرفی کنند.

همچنان در این فیصله‌نامه آمده است که مطابق قانون حاکمیت ملی در افغانستان به ملت تعلق دارد، شورای ملی عالی‌ترین ارگان تقنینی و مظهر اراده ملت است، بنابراین مجلس نمایندگان به‌صورت مستقیم از مردم مشروعت می‌گیرد و صلاحیت نظارتی خویش را به نمایندگی از مردم بر حکومت اعمال می‌کند. افزون به آن، براساس ماده هفتادوهفتم قانون اساسی، حکومت از وظایف خود نزد مجلس نمایندگان مسئول است، بنا مجلس نمایندگان صلاحیت دارد تا از وظایف وزیران که در چوکات قوه مجریه فعالیت می‌نمایند، نظارت کند.

عبدالله شفايي، عضو کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی در صحبت با اطلاعات روز می‌گوید که وقتی مطابق قانون اجراء جزایی، یک شهروند عادی بتواند سبب تحریک دعوی جزایی شود، یک قوه که حتما می‌تواند. آقای شفايي درباره دادگاه عالی می‌گوید که این نهاد «به‌شدت» تحت تأثیر حکومت است و معمولاً مطابق میل حکومت قانون را تفسیر می‌کند: «این طور عملکردها است که قوه قضاییه را به یک نهاد سیاسی تبدیل کرده و استقلالش را رعایت نمی‌کند.»

به گفته‌ی او، سه عضو کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی که در جلسه حضور داشته و نظر تفسیری ارائه کرده، به اتفاق آرا فیصله کرده که شورای ملی می‌تواند مقامهای حکومتی را در صورتی که شواهد کافی مبنی به عمل خلاف آن‌ها وجود داشته باشد، به دادستانی معرفی کند.

عبدالقیوم سجادی، عضو مجلس نمایندگان در صحبت با اطلاعات روز می‌گوید تفسیری که حکومت از دادگاه عالی مبنی به عدم صلاحیت قوه مقننه برای معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی کل خواسته «بسیار تعجب‌آور» است، چون براساس ماده ۱۲۲ قانون اساسی، صلاحیت تفسیر قانون از کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی است. به گفته‌ی سجادی، دادگاه عالی چون همواره در اختیار حکومت قرار دارد و تفسیر حکومتی ارائه می‌کند، بیشتر مورد قبول حکومت است و از این نهاد درخواست تفسیر می‌شود.

«حکومت در تلاش محدود کردن صلاحیت قانونی پارلمان است»

آقای سجادی در صحبت با اطلاعات روز با اشاره به اقدام‌های حکومت در برابر مجلس خصوصاً واکنش حکومت پس از رد سند بودجه از سوی

مجلس و مسأله معرفی کردن مقامهای حکومتی به دادستانی از سوی شورای ملی، می‌گوید که دیدگاه حکومت نسبت به قوه مقننه به‌عنوان نهاد قانون‌گذار و نظارتی یک دیدگاه بسیار تنگ‌نظرانه و منفی است و تلاش می‌کند که صلاحیت‌های قانونی پارلمان را محدود بکند.

این عضو مجلس می‌گوید که در این مورد مشخص نیاز به تفسیر قانون نیست، اول این که هر شهروندی حق شکایت علیه فردی را که متهم به قانون شکنی و فساد باشد، دارد و نمایندگان مردم افغانستان هم به لحاظ شخصیت حقیقی و هم از منظر جایگاه حقوقی این حق را دارد: «وقتی قوه مقننه صلاحیت نظارت بر اعمال حکومت را دارد، صلاحیت بازخواست از تمام مقامات حکومتی حتا در موارد خاص از رییس‌جمهور را دارد، چطور نمی‌تواند افراد را با توجه به تخطی و تخلف یا اتهامی که وجود دارد به دادستانی معرفی بکند. اگر نتواند آن‌ها را به نهادهای عدلی و قضایی معرفی بکند، بنا بر این نظارت چه نتیجه‌ی خواهد داشت. در حد یک سری توصیه‌های اخلاقی باقی خواهد ماند، فکر می‌کنم حکومت به‌جای تلاش برای مطرح کردن این مسائل که هیچ مبنای قانون ندارد و اصل حاکمیت قانون را زیر سوال می‌برد، خوب است که به قانون تمکین بکند.»

از سوی دیگر آقای سجادی مسأله تهیه طرزالعمل برای پارلمان از سوی وزارت دولت در امور پارلمانی را «ضحک و خنده‌آور» می‌خواند و می‌گوید اصل تفکیک قوا ایجاب می‌کند که سه قوا به امور کاری همدیگر دخالت نکنند و شیوه کاری پارلمان افغانستان را خود پارلمان می‌سازد: «بنا بر این حکومت نه حق دارد وارد این عرصه شود که برای پارلمان طرزالعمل بسازد، نه این سخن مبنای قانون دارد و نه به اصل نظارتی کمک می‌کند. فکر می‌کنم به‌جای این مسائل خوب است که پارلمان با استفاده از صلاحیت قانونی خود مسئولانه بر اعمال حکومت نظارت بکند، حکومت مسئولانه نظارت‌پذیر باشد و نظارت را به‌عنوان دشمنی تلقی نکند.»

سرنوشت مقامهای که از سوی شورای ملی به دادستانی معرفی می‌شوند

مقامهای حکومتی که از سوی شورای ملی به‌ویژه پارلمان به دادستانی معرفی شده عمدتاً کسانی بوده که در درخواست تمکین نکرده و به نشست‌های استجوابی مجلس حاضر نشده‌اند. بیشتر کسانی که در دو سال اخیر به دادستانی معرفی شده، اکنون نیز در حکومت‌اند که معلوم نیست که برای آن‌ها در دادستانی پرونده‌ای باز شده است یا خیر. دادستانی در این خصوص حاضر به دادن معلومات نیست.

عبدالقیوم سجادی، عضو مجلس نمایندگان می‌گوید که در خصوص معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی از سوی مجلس نمایندگان کاستی‌های وجود دارد و در برخی موارد معرفی به دادستانی صرف در حد یک فیصله مطرح شده است. آقای سجادی می‌افزاید که هیچ میکانیسم حقوقی مدون برای تعقیب این مسأله وجود ندارد: «من بعید می‌دانم که این گونه فیصله‌ها تاکنون جامه‌ی عمل پوشیده باشد به‌خصوص واکنش اخیر حکومت و تفسیر خاص که دادگاه عالی برای صلاحیت نظارتی پارلمان مطرح کرده است. من بعید می‌دانم که چنین فیصله‌های جامه‌ی عمل ببوشد.»

این عضو مجلس تأکید دارد که معرفی مقامهای حکومتی به دادستانی باید براساس دلایل و شواهد مستند صورت گیرد.

عبدالله شفايي، عضو کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی نیز می‌گوید که تنها معرفی به دادستانی کافی نیست و باید به‌صورت مستند تمام دلایل، شواهد و قرائین ارتکاب جرم ضمیمه شود: «یک ادعا که صرفاً اعلام شود فلائی به دادستانی معرفی شود، درست نیست. باید مستند باشد. وقتی کسی متهم می‌شود و اگر جرمی واقع شده باشد، باید پی‌گیری و تعقیب شود. ولی فکر می‌کنم که اغلباً در حد گپ باقی می‌ماند. وقتی اعلام می‌شود که فلائی به دادستانی معرفی شد، مستند نمی‌شود، دلایلش ذکر نمی‌شود و شواهدش جمع نمی‌شود. وقتی این گونه باشد، قطعاً کسی آن را پی‌گیری نمی‌کند. صرف در حد ادعا باقی می‌ماند.»

مسیر انحرافی وارد می‌شویم. در این مسیر کوهستانی و پر از برف با شیب تند به پیش می‌رویم. علی تلفنش تمام می‌شود و می‌گوید حدود ۱۵ دقیقه پیش یک گروه مهاجران را از این جا با مینی‌بوس منتقل کرده‌اند که ما آن‌ها را از دست داده‌ایم.

از علی می‌پرسم مقصد این مینی‌بوس کجاست؟ چه کار می‌کند؟ کدام طرف می‌رود؟ او در پاسخ می‌گوید: «مینی‌بوس در روز به‌مسیرش ادامه نمی‌دهد، در یک گوشه توقف می‌کند. مهاجران گاهی در داخل مینی‌بوس و گاهی هم در انبارها مخفی می‌مانند. نظر به اوضاع مینی‌بوس به راه می‌افتد و آهسته‌آهسته به وان، و از آن‌جا پناهجویان را به سمت دریاچه وان می‌برد.

قاچاقچی‌های انسان چگونه بر تدابیر امنیتی غلبه می‌کنند؟

به علی می‌گویم وقتی از مرکز وان حرکت کردیم تا محل قرارمان با تو در بزرگراه، با سه ایستگاه بازرسی برخوردیم که حتا صندوق عقب واسطه نقلیه ما را بررسی و جست‌وجو کردند. حالا می‌پرسم که مینی‌بوس همراه با گروهی از پناهجویان با چنین تدابیر شدید امنیتی چگونه می‌تواند در بزرگراه حرکت کند؟ در جواب می‌گوید: «دیدبان‌هایی وجود دارد. دیدبان‌هایی که مربوط قاچاقچی‌های انسان است روی تپه‌های حاکم بر ایستگاه‌های بازرسی و نیروهای امنیتی قرار دارد که از آن‌جا همه‌چیز را تحت نظر دارند، طوری که مینی‌بوس حامل پناهجویان در پی فرصت در کناری می‌ایستد، و منتظر تماس دیده‌بانی است. دیده‌بان هنگامی که زمان تبدیلی تیم بازرسی جاده فرا می‌رسد به راننده تماس می‌گیرد. وقتی کنترل وجود نداشته باشد مینی‌بوس مسیر مورد نظر را طی می‌کند»

قاچاقچی از سایر قاچاقچیان اطلاعات دریافت می‌کند

علی که مسئولیت راهنمایی ما را به عهده دارد با قاچاقچی‌های دیگر تماس‌های تلفنی برقرار می‌کند تا قاچاقچی‌ای را پیدا کند که از این منطقه مهاجران را در این ساعت‌ها عبور می‌دهد. وی پس از قطع تماس می‌گوید شب گذشته نیروهای مرزی ایران به یک گروه پناهجویان که توسط دوربین‌های حرارتی شناسایی شده شلیک کرده‌اند، تعدادی کشته شده‌اند و متباقی پناهجویان به کوه‌ها فرار کرده‌اند. برخی از قاچاقچی‌ها هنوز در جست‌وجوی آن‌ها در آن منطقه‌اند.

به صفحه تلفنم نگاه می‌کنم؛ وضعیت هوا ۱ درجه سانتی‌گراد را نشان می‌دهد. از این‌که این حادثه سه یا چهار ساعت قبل اتفاق افتاده احتمال می‌دهم که هوا در منطقه‌های کوهستان زیر صفر بوده.

«پناهجویان زخمی یا در سرما منجمد می‌شوند یا هم طعمه گرگ‌ها می‌شوند»

از علی سوالي را می‌پرسم که خودم نیز کم‌وبیش جوابش را حدس می‌زنم؛ «آیا قاچاقچی‌ها واقعا در حال جست‌وجوی پناهجویان فراری هستند؟» علی گفت: «بلی در حال جست‌وجو هستند.»

می‌پرسم «چون پول‌شان را نگرفته‌اند جست‌وجو می‌کنند؟» علی می‌گوید: «البته که پولش را هم خواهند گرفت. از طرف‌دیگر، شب‌ها در کوه‌ها گرگ وجود دارد، گرگ‌ها افرادی را که زخمی باشند زودتر می‌یابند و

اگر در نقاط مرزی امنیت شدید تأمین شده باشد، اگر شرایط اقلیمی برای عبور از کوه و دره و جنگل مناسب نباشد، اگر نیروهای امنیتی روند بازداشت قاچاقچی‌های انسان را شروع کرده باشد، مدت اقامت مهاجران در این اماکن (خانه‌های شوک) طولانی‌تر خواهد بود. فاکتورهای مختلفی در مدت زمان نگهداری آن‌ها در این اماکن تأثیرگذار است.

همچنان برای بیرون شدن از این اماکن تا رسیدن‌شان به مراکز شهر و ولسوالی‌ها اگر هوا برفی باشد این افراد باید مسیرهای برفی را با پای پیاده طی کنند. قاچاقچی‌ها مسیرها را تحت نظر دارند. آن‌ها گذرگاه‌های مختلف کوهستانی را برای عبور مهاجران تعیین می‌کنند تا به‌صورت امن به مقصد برسند.»

زنان پناهجویی که دست به خودکشی می‌زنند

موضوع یکی از مصاحبه‌هایم را که در آنکارا با پناهجویان داشتم با علی در میان می‌گذارم، خصوصا در مورد این‌که قاچاقچی‌های انسان از زنان مهاجر در بدل یک پیاله شیر ۵۰ لیتر مطالبه کرده‌اند.

علی گفت «در هر کاری انسان‌های خوب و بد وجود دارند؛ با وجدان و بی‌وجدان وجود دارد. وقتی ما این کار را می‌کردیم و به مهاجران غذای گرم می‌دادیم، اطفال یا نوزاد اگر در میان‌شان بود به آن‌ها توجه می‌کردیم. ببین خواهر! اگر یک زن حامله در خانه شوک وضع حمل کند و طفلی به دنیا بیآورد، قاچاقچی او را تا ۴۰ روز اجازه حرکت نمی‌دهد؛ زن، طفل و خانواده‌اش در این مکان نگهداری می‌شوند.»

همچنان به علی از موضوع «تجاوز جنسی به زنان پناهجو توسط قاچاقچی‌های انسان» یادآوری می‌کنم که شماری از آن‌ها در رسانه‌ها نیز بخش شده، و با زنان پناهجویی که در اطراف آنکارا مصاحبه کرده‌ام برایم شرح داده‌اند.

علی می‌گوید: «دیگران این کار را کرده‌اند، اما شخصا هیچ وقت این کار را نکرده‌ام و نخواهم کرد. دوستان من نیز نکرده‌اند. اما بلی؛ این‌طور قضایا اتفاق افتاده است. به‌طور نمونه، این‌که زن پناهجویی تنها مانده و در شرایطی سختی قرار گرفته، آن‌وقت چاره‌ای جز ماندن با قاچاقچی ندارد. و این کار قاچاقچی اشتباه است.»

از علی می‌خواهم که جملات آخرش را با جزئیات بیشتری توضیح دهد. می‌گوید: «فرض بگیریم که شوهر یک زن در جنگ از بین می‌رود و زن تنها با بچه‌هایش راه مهاجرت به ترکیه را در پیش می‌گیرد. او جایی برای اقامت در شهر وان، و یا باتمن ندارد، و هیچ پولی هم ندارد. در وضعیتی هم نیست که شغلی داشته باشد. هیچ سهم و حقی هم ندارد. در وضعیت‌های بیچارگی است که بعضی انسان‌ها با این زنان کار اشتباهی انجام می‌دهند (اشاره به تجاوز جنسی). این اتفاق افتاده که زن از بیچارگی کنار مردها می‌مانند، و یا هم در خیلی شرایط سخت به زندگی‌شان پایان می‌دهند. این‌طور قضایا وجود دارد، کسانی هستند که خودکشی می‌کنند.»

از علی می‌پرسم: بسیار خوب، اجساد زانی که خودکشی کرده‌اند چه می‌شود؟ آیا نیروهای امنیتی از آن اطلاع دارند؟ سرنوشت اطفال چه می‌شود؟ آیا اقارب آن زنان از کشورشان در مورد سرنوشت آن‌ها تحقیق می‌کنند؟

علی گفت: «من نمی‌دانم خواهر! من چیزی را می‌گویم که شنیده‌ام. من به هیچ‌کسی ضرر نرساندم، متباقی را نمی‌دانم.»

از علی می‌پرسم آیا هنوز هم زنان پناهجویی وجود دارد که با قاچاقچی‌ها در روستاهای مرزی زندگی کنند؟ می‌گوید «این اتفاق گاهی افتاده است. زانی هستند که همسر مردان روستاهای مرزی می‌شوند و این مردان هم از آنان به‌عنوان همسرشان نگهداری می‌کنند.»

گذرگاه عبور مهاجران

اکنون به یک مسیر انحرافی یافته وارد می‌شویم. علی می‌گوید باید یک تماس تلفنی با قاچاقچی‌هایی که در این مسیر کار می‌کنند برقرار کند تا بفهمد آیا گروهی پناهجو از این مناطق کوهستانی عبور می‌کنند یا خیر.

وسيله نقلیه را به سمت چپ نگه می‌دارد؛ علی به صندلی عقب برمی‌گردد و ولکان پشت فرمان می‌نشیند. به راهنمایی علی در یک

مرز ایران؛

یک روز با یک قاچاقچی انسان (۲)

هاله گونولتاش، روزنامه‌گزنه دووار

ترجمه: علی‌رضا یاسا

ما به راهنمایی علی که به جرم قاچاق انسان زندانی بوده و به‌تازگی از بند آزاد شده از مرز ایران می‌گذریم. او گذرگاه‌های خطرناکی را به ما نشان داده و توضیح می‌دهد که پناهجویان چگونه از آن‌جا عبور می‌کنند. او پیاپی با قاچاقچی‌های دیگر تماس تلفنی برقرار می‌کند؛ از قاچاقچی دیگری خبر شلیک بر گروهی از مهاجران به او می‌رسد.

صبح زود برای ملاقات با علی (قاچاقچی انسان) از مرکز شهر وان سفرمان را آغاز می‌کنیم. در نقطه‌ای از بزرگراه وان-هاکاری با علی قرار گذاشته‌ایم و او همراه‌مان می‌آید. از این به بعد نیز با واسطه نقلیه ما به رانندگی علی به راه‌مان ادامه می‌دهیم. در همان دقایق اول علی سر قصه را باز می‌کند. او می‌گوید چندی پیش کار قاچاق انسان را رها کرده، و توضیح می‌دهد «خواهر، این پول حرام است. گرفتن پول انسان‌های ناامید خوردن ندارد. از طرفی هم این‌جا کارخانه‌ای برای کار و زمینی برای کشاورزی نیست. هر خانه حداقل ده نفر جمعیت دارند. فکر می‌کنید مراقبت از کودکان با این همه مصارف و درآمدی برابر با اجرت عسکری (در ترکیه به حداقل دستمزدی که از سوی دولت تعیین می‌شود، اجرت عسکری می‌گویند. اکنون این مبلغ به ۲,۳۲۴ لیره در ماه می‌رسد) امکان دارد؟ در این‌جا شغلی با درآمدی که بشود با آن مخارج خانواده را تأمین کرد وجود ندارد. اما پولی هم که از مهاجران می‌گیریم هیچ خیر و برکتی در آن نیست. همان‌طور که آمده، برمی‌گردد. از گرفتن آن پول احساس خوبی به آدم دست نمی‌دهد. این انسان‌های بیچاره برای زنده‌ماندن از جنگ فرار کرده‌اند. هرچند آن‌ها را ما به کشور وارد می‌کنیم، یعنی به جای امنی منتقل می‌کنیم، با این‌حال گرفتن پول اشتخاصی که در شرایط واقعا سختی قرار دارند خیلی احساس بدی دارد و صدماتی را به بار می‌آورد. به همین خاطر پس از رفتن به زندان با خود عهد بسته‌ام که این کار را رها کنم.»

از علی می‌پرسم شهروندان کدام کشورها بیشتر از این مرز عبور می‌کنند، در جواب می‌گوید از مرز ایران-ترکیه شهروندان افغانستان، ایران، پاکستان، بنگلادیش، هند و به ندرت مهاجرانی از کشورهای افریقای مانند رواندا، غنا و نیجیریه عبور می‌کنند.

شراکت قاچاقچی‌های ترکیه و ایران

از علی پرسیدم که سیستم قاچاق انسان چگونه کار می‌کند؟ او توضیح داد: «این بستگی به قاچاقچی انسان دارد. کسی که از افریقا می‌آید باید خودش را به ایران برساند. از افغانستان هم پناهجویان اول باید به ایران بیایند، سپس آن‌ها توسط قاچاقچی‌های محلی و واسطه‌های نقلیه آن‌ها در روستاهای خط مرزی در خاک ایران جابه‌جا می‌شوند. آن‌هایی که از افغانستان حرکت می‌کنند تا رسیدن به مرز توسط قاچاقچی‌های ایرانی

آورده می‌شوند. اما قاچاقچی‌های ترکیه با قاچاقچی‌های ایرانی به‌صورت مشترک کار می‌کنند. قاچاقچی‌های ایرانی و ترکی قبل از حرکت گروه‌های مهاجر تلفنی توافق می‌کنند. بعضی اوقات هم قاچاقچی‌های ترکی از مرز به خاک ایران عبور می‌کنند و با قاچاقچی‌های ایرانی رودرو به تفاهم می‌رسند. اما قبل از رفتن حتما از طریق تلفن تفاهم‌هایی صورت می‌گیرد. به‌طور مثال ترانزیت از مسیر ایران-وان-استانبول میان قاچاقچی‌ها به ۵ هزار دالر معامله می‌شود.

به یک پناهجوی افغان فکر کنید. قبل از حرکت از افغانستان با قاچاقچی ایرانی تماس برقرار می‌کند. وقتی به ایران می‌رسد قاچاقچی آن‌ها را از نقاط مشخصی تحویل گرفته و به روستاهای مرزی ایران می‌آورد. قاچاقچی‌های ایرانی برای عبور از مرز منتظر زمان مناسبی‌اند، و تا آن زمان مهاجران را در خانه‌هایی در روستاهای خط مرزی نگهداری می‌کنند. قاچاقچی‌های ایرانی فقط تا عبور دادن پناهجویان از مرز، از هر نفر هزار تا یک‌هزار و ۵۰۰ دالر پول می‌گیرند. پس از این‌که پناهجویان از مرز ترکیه عبور کردند، قاچاقچی‌های ترکی وارد عمل می‌شوند تا آن‌ها توسط نیروهای امنیتی ترکیه دستگیر نشوند و به مکان‌های امن آورده می‌شوند. قاچاقچی‌های ایرانی پناهجویانی که از کشورهای مختلف به مقصد ترکیه می‌آیند را نیز به همین منوال عبور می‌دهند.

قاچاقچی‌های ترکیه به تنهایی کار نمی‌توانند. نظر به بزرگی قافله پناهجویان، تا ۶ نفر راهنما مهاجران را همراهی و رهبری می‌کنند. همین‌که یک پناهجو به خاک ترکیه در مکانی امن می‌رسد، پولش را پرداخت می‌کند. قاچاقچی‌های ترکیه وقتی پول را به‌دست می‌آورند خود را در برابر پناهجویان ملزم احساس می‌کنند. اما بعضی اوقات این‌طور نیز اتفاق افتاده که قاچاقچی ایرانی پناهجویان را در نزدیکی مرز در خانه‌هایی که «شوک» نامیده می‌شود جابه‌جا می‌کنند و آن‌ها را همان‌جا ترک می‌کنند و دوباره برنمی‌گردند. پناهجویان بدون هیچ آذوقه و آبی روزهای متمادی در این خانه‌ها گرسنگی می‌کشند. در این حالت تنها کسانی که می‌توانند به آن پناهجویان کمک کنند قاچاقچی‌های ترکیه‌اند. آن‌ها با تلاش به قاچاقچی‌های این‌سوی مرز تماس می‌گیرند، چون آن‌ها راه عبور از مرز را بلد نیستند. قاچاقچی‌های ترکیه آن‌سوی مرز عبور کرده و آن‌ها را با خود از مرز عبور می‌دهند. بعضی وقت‌ها هم آن‌ها را فقط از طریق تلفن راهنمایی می‌کنند و یا هم قاچاقچی ترکیه با یکی از قاچاقچی‌های آشنایش در ایران تماس می‌گیرد. و طبیعی است که برای تمام این‌ها پناهجویان باید پول بپردازند.»

خانه‌های شوک

همان‌طور که علی به صحبت ادامه می‌داد، حرفش را قطع کردم و از او خواستم تا در مورد «خانه‌ها/اماکن شوک» بیشتر توضیح

دهد. او می‌گوید: «اماکن سربسته‌ی که برای نگهداری مهاجران آن‌سو و این‌سوی مرز (درخاک ایران و ترکیه) توسط قاچاقچی‌ها آماده شده‌اند، خانه‌های شوک نامیده می‌شود. چیزی شبیه کمپ مهاجران تصور کنید (خانه‌هایی که فارسی زبانان به آن خواب‌گاه قاچاقچی‌ها می‌گویند. در واقع این اماکن می‌تواند خانه، انبار و یا هم طولیه‌ها باشد). آن‌ها (مهاجران) کشور و خانه‌های‌شان را ترک کرده‌اند. روزها پیاده‌روی می‌کنند و گرسنگی می‌کشند تا به این پناه‌گاه‌های قاچاقچی‌ها برسند. آن‌ها به‌صورت دسته‌جمعی در این اماکن جا داده می‌شوند. مهاجران تصور نکنند که می‌رسیم و راحت خواهیم شد، نخیر! آنها به‌صورت دسته‌جمعی در یک مکان باید بمانند. به این دلیل از این مکان به‌عنوان خانه شوک (تکان‌دهنده) یاد می‌شود. آن‌جا واقعا برای مهاجران مکانی تکان‌دهنده است. پناهجویان روزها و حتا ماه‌ها پیاده‌روی کرده‌اند، و شاید برای اولین بار بعد از ماه‌ها در یک سرپناه توقف می‌کنند. در این اماکن فرش و دوشک وجود دارد. نظر به توافقی که میان قاچاقچی‌ها از قبل شده به پناهجویان غذای گرم و یا هم نان و آب داده می‌شود.»

پناهجویان روزهای زیادی در خانه‌های شوک نگهداری می‌شوند

از قاچاقچی می‌پرسم: مهاجران چه مدت‌زمانی را در خانه‌های شوک نگهداری می‌شوند؟ می‌گوید «نظر به شرایط متفاوت است؛ سه‌روز، یک‌هفته، بعضی اوقات ده‌روز و یا هم یک‌ماه. فرض کنید که یک نفر قاچاقچی بزرگ با سه گروه از قاچاقچی‌های انسان کار می‌کند که هر کدام برای عبور پناهجویان از نقاط مختلف مرزی استفاده می‌کنند. این‌طور بگویم که طی سه‌روز مجموعا ۲۰۰ نفر مهاجر از مرز عبور می‌کنند، و از این میان ۵۰ نفر آن‌ها از یک نقطه مرز ایران را عبور کرده‌اند، و دیگران از نقاط مختلف مخفی، و یک گروه ۱۵ نفری آن‌طرف مرز باقی مانده‌اند، و قرار است سه‌روز بعد آن‌ها نیز از مرز عبور کنند. ممکن است قافله‌شان در راه به‌مشکل بر بخورد و مجبور شوند از نقطه متفاوتی عبور کنند و قاچاقچی‌ها هم آنها را در مناطقی نزدیک مرز نگهدارند تا اوضاع برای عبور مساعد گردد.

“

در فصل‌های زمستان و تابستان در این مسیرها استخوان‌های زیادی یافت می‌شود. کسانی‌که با این مناطق آشنایی ندارند فکر می‌کنند این‌ها استخوان‌های حیوانات‌اند. اما همه آن‌ها استخوان‌های انسان‌اند که توسط حیوانات تکه‌پاره و دریده شده‌اند.»

تکه پاره می‌کنند. به همین دلیل نمی‌خواستیم شما را به مرز ببریم. حتا روباها هم در حالت گرسنگی انسان‌ها را می‌درند. حالا که هوا روشن است، آن‌ها هنوز پناهجویان را پیدا نکرده‌اند، اما اگر از سرما منجمد نشده باشند، یا گرگ آن‌ها را ندیده باشد و روباها کاری نکرده باشند، احتمالا در پشت سنگی یا حفره‌ای پناه گرفته‌اند.

پناهجویان مخفی شده در کوه‌ها تنها می‌مانند و چون راه را بلد نیستند و دیگر این‌که آنها خیلی می‌ترسند، از جای‌شان تکان نمی‌خورند. بیشترین مرگ در همین مخفی‌گاه‌ها رخ می‌دهد. آن‌ها یخ می‌بندند، یا هم حیوانات درنده می‌آیند و آن‌ها را تکه پاره می‌کنند. در فصل‌های زمستان و تابستان در این مسیرها استخوان‌های زیادی یافت می‌شود. کسانی‌که با این مناطق آشنایی ندارند فکر می‌کنند این‌ها استخوان‌های حیوانات‌اند. اما همه آن‌ها استخوان‌های انسان‌اند که توسط حیوانات تکه پاره و دریده شده‌اند.»

«پناهجویان را در خانه شوک نگه می‌دارند، به راه نمی‌اندازند»

با وسیله نقلیه حرکت در مسیر جاده کوهستانی با شیب و انحنای سخت می‌شود. موتر را در گوشه‌ای نگه می‌داریم و راهمان را پیاده ادامه می‌دهیم. علی می‌گوید در این مناطق کوهستانی مشکل شبکه تلفن وجود خواهد داشت. برای این‌که بفهمیم که از این گذرگاه قافله‌ای از پناهجویان عبور می‌کنند یا نه، به دوستان قاچاقچی‌اش تماس می‌گیرم. بعد ختم تماس‌هایم می‌گوید: «به تیم‌های مختلفی (از قاچاقچی‌های انسان) زنگ زدیم، اما در این مسیر هیچ قافله‌ای در حال حرکت نیستند. ژاندارم‌ها در حال گشت زنی شدیدند و مهاجران را در خانه‌های شوک نگه‌داشته‌اند و اصلا به راه نینداخته‌اند.»

همین‌طور به پیاده‌روی مان ادامه می‌دهیم... احساس می‌کنم علی پس از برقراری تماس‌های آخر کمی مضطرب و پریشان به‌نظر می‌رسد. دلیلش را می‌پرسم.

اگرچه علی از جزئیات چیز زیادی بیان نکرده، اما برخی از دوستان قاچاقچی او از پرسش‌های مشخص و مفصلی که علی می‌پرسد آشفته شده‌اند. با نگرانی می‌گوید: «آن‌ها (قاچاقچی‌های دیگر) خبر را پخش کرده‌اند، آنها مانع ورود ما به روستاهای نزدیک مرز خواهند شد.»

پناهجویانی که از دره‌ها پرت شده و جان داده‌اند

من و علی جلوتر قدم می‌زنیم، و ولکان تصویربرداری می‌کند. زیر پای‌مان یخ زده و لغزنده است. سمت راست این راه باریک پرتگاهی عمیق است. هر لحظه برمی‌گردیم و ولکان که از ما عقب‌تر مانده را زیر نظر می‌گیریم. از علی در مورد قربانی‌های پرت شده از این پرتگاه‌ها می‌پرسم. علی می‌گوید خیلی افراد زیادی ازین پرتگاه‌ها پایین افتاده و مرده‌اند.»

علی چگونه کار قاچاق انسان را ترک کرد؟

از او می‌پرسم چطور پذیرفت که راهنمای ما شود؟ او پول مهاجران را حرام دانسته و می‌گوید «هنگامی که به جرم قاچاق انسان دست‌گیر و زندانی شد، قاچاقچی بزرگ (که علی نزد او کار می‌کرده است) به قول

خودش در مراقبت از خانواده او وفا نکرده است.» او می‌گوید وقتی یکی از قاچاقچی‌های انسان دست‌گیر می‌شود، قاچاقچی بزرگ به وعده و قولش عمل نمی‌کند و قاچاقچی‌ها و خانواده‌های‌شان در شرایط سختی قرار می‌گیرند: «قاچاقچی بزرگ می‌گوید تو مینی‌بوس را بران و مهاجران را به دریاچه وان برسان، در راه خشکه بردن پناهجویان خطر بزرگی است. یکباره نیروهای امنیتی می‌آیند و مینی‌بوس را تلاشی و مهاجران را پیدا می‌کنند. و این‌گونه است که دست‌گیر می‌شویم. سپس وقت حبس و زندان فرا می‌رسد. تمام این ریسک‌ها را قاچاقچی بزرگ می‌فهمد، اما می‌گوید «یاهو! تو حرکت کن، بگیر این مقدار پول هم از تو». و بعد «اگر بلایی به سرت بیاید تمام مسئولیت خانواده‌ات با من، یعنی تمام مصارف آن‌ها را متقبل می‌شوم. به آن‌ها ماهانه پول می‌فرستم، تو را هم در زندان مثل پادشاه نگهداری می‌کنم». اما بعد از افتادن به زندان می‌فهمیم که خانواده‌مان نگران‌اند. قاچاقچی بزرگ هیچ به وعده‌اش عمل نکرده است.»

«قاچاقچی‌های بزرگ (قاچاقچی‌های مادر) کی‌هایند و کجا زندگی می‌کنند؟»

از علی درباره افرادی که گاهی از آن‌ها به‌نام «قاچاقچی بزرگ» و گاهی «قاچاقچی اصلی/قاچاقچی مادر» یاد می‌کند می‌پرسم، چه کسانی‌اند؟ آیا این اشخاص در مرز زندگی می‌کنند؟ در مرکز شهر؟ و یا هم در کلان‌شهرها زندگی می‌کنند؟ آیا آنها به‌جز قاچاق انسان شغل دیگری هم دارد؟ آیا تجارتند؟ این قاچاقچی‌های بزرگ چه کسانی‌اند؟

علی پس از چند ثانیه سکوت می‌گوید: «انسان‌های بزرگ». و سپس ادامه می‌دهد «بیشتر از این نمی‌دانم، اما در این کار (قاچاق انسان) پول‌های هنگفتی وجود دارد. به‌خاطر انسان‌ها پول‌های بسیار هنگفتی رد و بدل می‌شود». و با فهماندن این‌که بیشتر از این نمی‌خواهد در این مورد صحبت کند، موضوع را می‌بندد.

سیستم قاچاق چگونه کار می‌کند؟

از علی می‌پرسم «شخصی (قاچاقچی بزرگ) را که با او کار می‌کردی هر دوی شما از یک روستا بودید؟ آیا همیشه در حال تماس بودید؟» علی می‌گوید: «خواهرا! این‌ها سوالات دشواری است» از زاویه دیگری سوالم را مطرح می‌کنم: در تیمی که کار می‌کردید چند نفر قاچاقچی بودید؟ این سیستم چگونه کار می‌کرد؟ این‌بار می‌گوید: «علاوه بر قاچاقچی بزرگ پنج نفر دیگر نیز وجود داشتند. آن‌ها مهاجران را به راه می‌اندازند، اما تفاهم‌ها را قاچاقچی بزرگ انجام می‌دهد. پولی که ما می‌گیریم مشخص است.

قاچاقچی بزرگ با قاچاقچی‌های ایران تفاهم‌های متفاوتی انجام می‌دهند. بستگی به شرایط، نقاط عبور و این‌که این نقاط چقدر امن است، دارد. قاچاقچی ایرانی ممکن است مایل نباشد تا مرز بیاید. آن‌وقت قاچاقچی بزرگ یکی از اعضای تیم را به‌صورت مخفیانه به آن‌سوی مرز ارسال می‌کند تا قافله مهاجران را تا مرز همراهی کند. این‌سوی مرز یک یا چند قاچاقچی دیگر انتظار آن‌ها را می‌کشد. آنها بعضا با پای پیاده و بعضی اوقات با اسب و خر می‌آیند. وقتی از مرز عبور می‌کنند قاچاقچی‌هایی که انتظارشان را داشتند

من و علی جلوتر قدم می‌زنیم، و ولکان تصویربرداری می‌کند. زیر پای‌مان یخ زده و لغزنده است. سمت راست این راه باریک پرتگاهی عمیق است. هر لحظه برمی‌گردیم و ولکان که از ما عقب‌تر مانده را زیر نظر می‌گیریم. از علی در مورد قربانی‌های پرت شده از این پرتگاه‌ها می‌پرسم. علی می‌گوید خیلی افراد زیادی ازین پرتگاه‌ها پایین افتاده و مرده‌اند.»

آن‌ها را تحویل می‌گیرند. نظر به تعداد قافله مهاجران، با اسب و خر پای پیاده راهپیمایی می‌کنند. بعضی از مسیر را هم مجبورند روی سینه بخزند تا از مرز و نقاط خطر دور شوند. اگر تعداد قافله مهاجران بیشتر باشد مطلقا سه نفر از اعضای تیم باید آنها را همراهی کنند. چون آنها در شب باید حرکت کنند، از ترس نیروهای امنیتی، حیوانات درنده و سردی زیاد هوا مجبورند خیلی سریع حرکت کنند.

حد اقل از مرز تا اولین روستا باید سه تا چهار ساعت راه بروند. به آن انسان‌ها (مهاجران) فکر کنید که در آن طرف مرز در خاک ایران چقدر با این شرایط پیاده روی کرده و چندین شبانه‌روز انتظار کشیده‌اند. خیلی خسته‌اند و راه رفتن برای‌شان سخت است. وقتی رسیدن به روستای کوهستانی مرزی تیم دیگری انتظارشان را دارد تا در خانه‌ها/مکان‌های شوک آن‌ها را جابه‌جا کنند.

این مکان‌ها از قبل حاضر شده‌اند. تصمیم این‌که چه زمانی مهاجران از این خانه‌ها بیرون شوند با قاچاقچی بزرگ است. آماده‌ساختن واسطه نقلیه، وضعیت آب و هوا و سخت‌گیری شرایط امنیتی همه تأثیرگذارند.

اخیرا فشارهای نیروهای امنیتی بر قاچاقچیان انسان زیادتر شده است. قاچاقچیان از ترس این‌که پولیس و ژاندارم‌ها به مکان‌های شوک حمله می‌کنند، هرازگاهی نقل مکان می‌کنند.»

«اگر ژاندارم‌ها قصد گرفتاری کنند، مهاجران فرار می‌کنند»

از علی با یادآوری موقعیت جغرافیایی، دوربین‌های امنیتی، گزمه نیروهای امنیتی در شب و محافظان روستاهای مرزی می‌پرسم: وقتی مهاجران را از مرز عبور می‌دهید، آیا با ژاندارم‌ها و نیروهای مرزی روبه‌رو نشده‌اید؟ جواب می‌دهد: «روبه‌رو می‌شویم خواهر! مگر چنین چیزی ممکن است؟!» پس مهاجران چه کار می‌کنند در آن زمان؟ چگونه نجات پیدا می‌کنند؟ علی می‌گوید: «خواهر، من نه، اما یکی از دوستانم از منطقه یوکسکاو (YUKSEKOVA) یک قافله از مهاجران را تحویل گرفت که تازه از مرز عبور کرده بودند. کسانی‌که وارد ترکیه می‌شوند از جای امنی نیامده‌اند. آن‌ها از میان جنگ گذشته، از مرمی و بمب‌ها فرار کرده‌اند. وقتی ژاندارم‌ها با آن‌ها مقابل می‌شوند هوایی شلیک می‌کنند. آن‌وقت باید ببینی؛ به هر طرف فرار می‌کنند. ژاندارم‌ها برای گرفتار کردن آن‌ها را تعقیب می‌کند و پناهجویان به هر سمتی پا به فرار می‌گذارند.

اگر قاچاقچی دست‌گیر نشود، بعد از آن پناهجویان را که در میان درختان و جنگ و کوهستان مخفی شده‌اند، جست‌وجو می‌کنند. اما همیشه پیدا کردن آنها ممکن نیست. چون معمولا ژاندارم‌ها قاچاقچی را پیدا کرده و دست‌گیر می‌کنند.

اگر تابستان و هوا گرم هم باشد، باز هم خطر وجود دارد. پناهجویان طعمه حیوانات وحشی می‌شوند. اما اگر فصل زمستان و هوا سرد باشد و در جای خوبی هم مخفی شده باشند آنوقت به‌هیچ‌صورت از مرگ امان ندارند و یخ می‌بندند و یا هم توسط حیوانات درنده تکه‌پاره می‌شوند.»

اقدامات قاچاقچی‌های انسان با کووید ۱۹

در مسیر کوهستانی به راه‌مان ادامه می‌دهیم... علی با اشاره به کوه‌های مقابل گذرگاه‌ها و نقاط عبور مهاجران، مکان‌های تحویل‌گیری

پناهجویان را به ما نشان می‌دهد.

با افزایش سخت‌گیری برای جلوگیری از پخش ویروس کرونا، افزایش اقدامات امنیتی، کنترل دقیق، حملات بر قاچاقچی‌ها و مخفی‌گاه‌های آن‌ها بر کاهش قاچاق انسان تأثیر گذاشته است. اگر شیوع ویروس کرونا نمی‌بود تا حالا با چند گروه از پناهجویان در این منطقه روبه‌رو شده بودیم. پناهجویان از چندین کشور عبور کرده به ایران می‌آیند. این راه فقط برای آفریقای‌ها نه، بلکه افغانستان، ایرانی‌ها، پاکستانی‌ها، بنگلادیشی‌ها، و هندی‌ها هم از همین مسیر عبور می‌کنند. در این ماه‌های اخیر قاچاقچی‌ها حداکثر فقط گروه‌های ۱۰ تا ۱۵ نفره می‌آورند. آن‌ها ماه‌ها پیاده‌روی می‌کنند. مریض و خسته‌اند. پس از عبور از مرز در شوک‌ها جابه‌جا می‌شوند. نمی‌دانی کدام آن‌ها کرونا دارد. ممکن است قاچاقچی هم از مهاجران آلوده به کرونا شود.

حالا راننده‌گان بیشتر از ۵ یا ۶ نفر پناهجو را با مینی‌بوس‌ها به وان انتقال نمی‌دهند. قاچاقچی‌های انسان پناهجویان را کم‌کم به راه می‌اندازند.

قاچاقچی‌ها پول‌شان را از طریق صراف‌ها دریافت می‌کنند

با قاچاق انسان در زمان کم پول‌های هنگفتی به‌دست می‌آید. این یک واقعیت است که پناهجویان به دلیل خطراتی که در مسیر قاچاق وجود دارد پول نقد با خود حمل نمی‌کنند. اما این سوال مطرح می‌شود که قاچاقچی‌های انسان پول‌شان را از پناهجویان چگونه دریافت می‌کنند؟

طبق گفته‌های علی، روش پول‌شویی بین‌المللی از طریق صراف‌ها انجام می‌شود. همین سیستم برای انتقال پول قاچاق انسان نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. به‌طور مثال، یک پناهجوی افغان قبل از ترک کشورش، پول خود را به صرافان در مملکت خودش می‌دهد. صرافان در واقع طلافروشان و جواهرفروشان‌اند. وقتی پناهجو وارد ایران شد به صراف تماس می‌گیرد و صراف پولش را از طریق حواله‌داری به حساب‌های بانکی در ایران واریز می‌کند. همین‌طور یک پناهجوی آفریقای‌ی هم چون باید از خاک ایران عبور کند، پولش را صرافان پس از رسیدن به ایران منتقل می‌کنند.

با جلو رفتن پناهجویان، صرافان پول‌های مسیر قاچاق‌شان را می‌پردازند. قاچاقچی‌های ترکیه هم به دلیل این‌که پول‌های هنگفت به حساب‌های بانکی‌شان وارد نشود، همراه با صرافان ایران و افغانستان کار می‌کنند.

قاچاقچی‌های بزرگ بعضی اوقات به ایران سفر کرده پول‌ها را از صرافان گرفته یا به‌صورت نقد و یا هم با خرید سنگ‌های قیمتی و زیورات به ترکیه وارد می‌کنند. ادعاهایی هم وجود دارد که عساکر ایرانی از سیستم قاچاق انسان به خوبی باخبرند و از قاچاقچی‌های انسان رشوه طلب می‌کنند.

پناهجویانی که در راه کوهستانی از مرز تاوان جان می‌دهند

همچنان‌که پیاده‌روی ما در راه کوهستانی ادامه دارد، به قلعه تپه رسیدهایم. از ردیابی تلفن می‌فهمیم که فاصله کمی با روستاهای مرزی باقی مانده است. از این نقطه دهکده‌ها را می‌توانیم ببینیم. این‌بار اما با شیب به طرف روستا قدم می‌زنیم. این یکی از مسیرهایی است که پناهجویان شبانه از آن عبور می‌کنند. این نقطه را به لحاظ جغرافیایی می‌توان پناه‌راه خوبی برای عبور پناهجویان گفت. مینی‌بوس‌ها معمولا در پایین کوه منتظر می‌مانند تا پناهجویان را سوار کنند. پس ایستگاه بعدی پناهجویان کجاست؟

علی توضیح می‌دهد: «نظر به شرایط فرق می‌کند. اگر راه خوب باشد تا وان – آغری و تاتوان به پیش می‌روند، اما اگر به دلایل امنیتی به راه‌شان ادامه داده نتوانند و این حالت برای مدتی ادامه یابد، قاچاقچی بزرگ تصمیم می‌گیرد که چه کار کند. مثلا در موارد زیادی پناهجویان برگشت داده می‌شوند، و یا هم پناهجویان از طریق دره‌ها و کوه‌ها از این‌جا تا شهر وان فرسنگ‌ها پیاده روی می‌کنند.»

در شهر وان چه اتفاقی می‌افتد؟

علی می‌گوید پناهجویانی که موفق می‌شوند به شهر وان برسند، در خانه‌های شوک نگهداری می‌شوند؛ خانه‌هایی وسیع با درهایی بزرگ (انبارها) که بیرون شهر واقع شده‌اند.

از او می‌پرسم: «مطمئنی؟» می‌گوید: «بلی، بارها گروه‌های پناهجویان را به خانه‌های شوک در وان رسانده‌ام» و ادامه می‌دهد: «حالا آن خانه‌ها به‌دلیل ویروس کرونا خیلی پر نیستند، اما خانه‌های دو یا سه طبقه‌ای که زیرزمین دارند، در فصل تابستان پر از پناهجوها است. خانه‌های بزرگ آهنی سر بسته وجود دارد. قاچاقچی‌ها برای این‌که این خانه‌ها را از همدیگر تفکیک کرده بتوانند درهای آن‌ها را با رنگ‌های مختلفی رنگ‌آمیزی می‌کنند.»

از علی می‌پرسم پناهجویانی که در وان رسیدند چه مدت زمان در خانه‌های شوک نگهداری می‌شوند؟ چه موقع از خانه‌ها بیرون کشیده می‌شوند؟ از این خانه‌ها به کجا برده می‌شوند؟ علی توضیح می‌دهد: «آنها (پناهجویان) پس از ماه‌ها پیاده‌روی به این خانه‌ها می‌رسند. دیگر نمی‌خواهند در کوه‌ها پیاده‌روی کنند. وان یکی از خطرناک‌ترین مناطق برای گرفتاری پناهجویان است. به محض این‌که گرفتار شوند به مراکز برگشت (رد مرز) مهاجران منتقل می‌شوند.

سال‌هاست که برای بیرون کشیدن پناهجویان از وان، از دریاچه وان استفاده می‌شود. قاچاقچی‌هایی که در وان هستند به تدریج پناهجویان را از خانه‌های شوک بیرون می‌کنند و به نقاط مختلف ساحل وان می‌رسانند. قایق‌های ماهی‌گیری در آن‌جا انتظار پناهجویان را دارد تا آن‌ها را به شهر تاتوان منتقل کنند. برخی از قاچاقچی‌های بزرگ که پول هنگفتی دریافت می‌کنند پناهجویان را به هر طریقی که شود توسط واسطه‌های نقلیه به شهرهای کلان می‌رسانند. اما معلوم است که این یک سیستم خیلی گران‌قیمت است.

برای یک پناهجو که به‌صورت امن بخواهد از مرز ایران تا استانبول برسد، حداقل باید ۵۰۰۰ دلار پرداخت کند.»

هویت جعلی؛ ساخت و عرضه پاسپورت

آنچه از گفته‌های علی برداشت کردیم، تنها راهی که یک پناهجو بتواند به‌صورت امن سفر کند، ساختن هویت جعلی است. علی به این موضوع نپرداخت و گفت معلوماتی زیادی ندارد. هرچند علی ترجیح داد که در این مورد سکوت کند، اما از حقیقت این موضوع نمی‌توان چشم پوشید که در رسانه‌های اجتماعی هم به وسعت نشر شده که قاچاقچی‌ها با کارت‌های هویت جعلی، پاسپورت‌های جعلی و بلیت‌های جعلی اتوبوس پناهجویان را منتقل می‌کنند.

مسئولان امنیتی ما را از جاده کوهستان به پایین هدایت کردند

هنگام پایین‌آمدن از منطقه کوهستانی سه واسطه نقلیه به چشم می‌خورد که به سمت ما در حرکت‌اند و به نزدیک ما می‌رسند. در این واسطه‌های نقلیه افسران غیرنظامی و پرسنل عملیات ویژه حضور دارند.

آن‌ها پرسش‌هایی می‌پرسند. و به ما گفته می‌شود که حضور ما در این منطقه برای‌مان خطرناک است، و باید این منطقه را ترک کنیم. در این صورت رسیدن ما به روستاهای مرزی ناممکن می‌شود. مسئولان در تصمیم‌شان برای رفتن ما از این منطقه مصمم به نظر می‌رسند. بنابراین از کوتاه‌ترین راه خودمان را به واسطه نقلیه‌مان می‌رسانیم.

به خانه‌های شوک که در آن پناهجویان نگهداری می‌شوند می‌رویم

در بزرگ‌راه هاکاری-وان علی را پیاده می‌کنیم و به راهمان به سمت مرکز شهر وان ادامه می‌دهیم.

حالا به سمت محلی می‌رویم که خانه‌های شوک آن‌جاست و پناهجویان را قاچاقچی‌ها نگهداری می‌کنند. همان‌طور که علی تعریف کرده بود چند جاده با ساختمان‌های دو-سه طبقه‌ای بزرگ و با دروازه‌های آهنی و فراخ، که هر کدام با رنگ‌های مختلفی رسامی شده‌اند، بر می‌خوریم. از واسطه نقلیه پایین نشده تصویر و عکس می‌گیریم.

ساعت‌های منع رفت‌وآمد در حال نزدیک‌شدن است. باید هرچه زودتر خود را به محل اقامت‌مان برسانیم.

ادامه دارد...

تعداد زیاد مهاجران یا طعمه گرگ‌ها می‌شوند و یا هم بر اثر سرما می‌میرند.

امریکا:

حکومت ایران از برنامه اتمی خود برای اخذی از جامعه جهانی استفاده می کند

اطلاعات روز: وزیر امور خارجه امریکا روز شنبه ۲۰ جدی به اظهارات یک نماینده مجلس شورای اسلامی درباره اخراج بازرسان اژانس بین المللی انرژی اتمی در صورت عدم رفع تحریمها، واکنش نشان داده و گفته است که چنین سیاستی، موضع ایران را تقویت نخواهد کرد.

به گزارش رادیو فردا، احمد امیرآبادی فراهانی، عضو هیأت رئیسه مجلس در همین روز پیشتر گفته بود: «اگر تا سوم اسفند ماه، امریکا تحریم های مالی، بانکی و نفت را حذف نکند؛ قطعاً بازرسان اژانس را از کشور اخراج و حتماً اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف خواهیم کرد.»

این اظهارات عضو هیأت رئیسه مجلس واکنش مایک پومپئو را در پی داشته است.

وزیر امور خارجه امریکا در بیانیه ای با اشاره به مصوبه مجلس شورای اسلامی یعنی «اقدام راهبردی برای لغو تحریمها» در ۱۲ قوس گفته است، امروز هم یک عضو هیأت رئیسه مجلس این تهدید را یکبار دیگر تکرار کرد: اگر تحریمها برداشته نشوند، تمام بازرسان اژانس بین المللی انرژی هسته ای اخراج خواهند شد.

وزیر امور خارجه امریکا تصریح کرده است: بار دیگر حکومت ایران از برنامه هسته ای خود برای اخذی جامعه جهانی و تهدید امنیت منطقه استفاده می کند.

مایک پومپئو اضافه کرده است: این تهدید ایران حتی فراتر از نقض توافق برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) است.

ایران طبق معاهده حقوقی و متعاقب توافق ان پی تی، متعهد شده است که به بازرسان اژانس بین المللی انرژی اتمی اجازه دسترسی دهد. نقض این تعهدات فراتر اقدامات قبلی انجام شده ایران در مغایرت با تعهدات هسته ای برجام است. بر پایه پروتکل الحاقی پیمان منع گسترش سلاح هسته ای معروف به «ان پی تی» که ایران در توافق هسته ای اجرای داوطلبانه آن را پذیرفته است، بازرسان اژانس بین المللی انرژی مجاز خواهند بود هر زمان که لازم می دانند تأسیسات هسته ای ایران را سرزده بازرسی کنند.

ایران طبق معاهده حقوقی و متعاقب توافق ان پی تی، متعهد شده است که به بازرسان اژانس بین المللی انرژی اتمی اجازه دسترسی دهد. نقض این تعهدات فراتر اقدامات قبلی انجام شده ایران در مغایرت با تعهدات هسته ای برجام است. بر پایه پروتکل الحاقی پیمان منع گسترش سلاح هسته ای معروف به «ان پی تی» که ایران در توافق هسته ای اجرای داوطلبانه آن را پذیرفته است، بازرسان اژانس بین المللی انرژی مجاز خواهند بود هر زمان که لازم می دانند تأسیسات هسته ای ایران را سرزده بازرسی کنند.

اورانیوم داشته باشد.»
اژانس بین المللی انرژی اتمی در ماه جدی سال جاری آغاز غنی سازی ۲۰ درصدی اورانیوم توسط ایران را تأیید کرد. مایک پومپئو تأکید کرده است: ایالات متحده کاملاً از تداوم فعالیت های حرفه ای و مستقل اژانس بین المللی انرژی اتمی برای نظارت و راستی برنامه هسته ای ایران حمایت می کند. اقدام ایران در اخراج بازرسان بین المللی می بایست با محکومیت جهانی رو به رو شود.

بر اساس برجام که تیرماه سال ۹۴ بین ایران و شش قدرت جهانی به امضاء رسید، تهران پذیرفت که بسیاری از فعالیت های هسته ای را متوقف کند و اورانیوم را در سطحی که قابل بهره برداری برای تولید سلاح هسته ای نباشد غنی سازی کند.

در مقابل، کشورهای عضو این توافق پذیرفتند که تحریم های سازمان ملل و هسته ای علیه ایران را لغو کنند.

اما با روی کار آمدن دولت دونالد ترامپ که از منتقدان توافق هسته ای با ایران است، ایالات متحده در ثور ۹۷ از برجام خارج شد و تحریم های شدیدی علیه ایران وضع کرد. تهران یک سال بعد، در واکنش به اقدام امریکا، به صورت تدریجی از تعهدات خود در برجام عدول کرد و مجلس شورای اسلامی ۱۲ قوس امسال با تصویب طرح «اقدام راهبردی برای لغو تحریمها»، راه را برای فشار بیشتر بر غرب و کاهش تعهدات باقی مانده ایران باز کرد.

قطع برق پاکستان را در تاریکی فرو برد

که احتمالاً چندین ساعت طول بکشد تا برق در همه جا به طور کامل برقرار شود.

قطع برق در پاکستان امری معمول است. مکان های مهم و ضروری مانند بیمارستان ها اغلب از ژنراتورهای سوخت دیزل به عنوان ژنراتورهای پشتیبان استفاده می کنند.

عمر ایوب خان، وزیر انرژی پاکستان، در توییته در ساعات اولیه بامداد امروز یکشنبه نوشت «خاموشی در

سراسر کشور به دلیل افت ناگهانی فرکانس در سیستم انتقال برق ایجاد شده است.»

شهرهای بزرگ، مانند اسلام آباد و لاهور و کراچی، از جمله شهرهایی هستند که برق شان قطع شده است. آقای خان کمی دیرتر گفت که در بعضی مناطق، از جمله شهر پیشاور، برق دوباره وصل شده است.

او اضافه کرد که تحقیقات در حال انجام است تا دلیل قطع برق مشخص شود.

اطلاعات روز: در پی قطع برق در سراسر پاکستان و خاموشی در همه شهرها، بندریج برق در بعضی مناطق پاکستان دوباره دارد وصل می شود.

از حدود نیمه شب گذشته، اوایل بامداد یکشنبه ۱۰ جنوری، منازل در سراسر این کشور در تاریکی فرو رفته اند.

به گزارش بی بی سی فارسی، مسئولان از مردم خواسته اند آرامش خود را حفظ کنند، اما هشدار داده اند

کمبود برق در پاکستان مشکلی همیشگی و باسابقه است و به همین دلیل هر از چند گاهی بسیاری از مناطق برای چندین ساعت در روز برق ندارند. این موضوع پیش از این منجر به اعتراضات خیابانی شده بود.

در سال ۲۰۱۳، شبکه برق پاکستان پس از بروز نقص فنی در نیروگاه برق ایالت بلوچستان در جنوب غربی، کاملاً از کار افتاد.

جعبه سیاه هواپیمای مسافربری اندونزی پیدا شد

سرشناسان شهروند اندونزی بودند. جفرسون اروین جونونا مدیر عامل شرکت هوایی سریویجایا به خبرنگاران گفت که هواپیمای در وضعیت خوبی به سر می برد، او گفت پرواز به دلیل بارندگی شدید ۳۰ دقیقه دیر انجام شد.

این هواپیمای در حدود ۲۰ کیلومتری شمال جاکارتا سقوط کرده است، در همان ناحیه ای که محل سقوط یک هواپیمای بوئینگ ۷۳۷ مکس در اکتبر سال ۲۰۱۸ بود. پرواز شرکت لایون ایر حدود ۱۲ دقیقه بعد از شروع پرواز با ۱۹۸ سرنشین در دریا سقوط کرد. یک بوئینگ ۷۳۷ مکس دیگر در سال ۲۰۱۹ در اتیوپی سقوط کرد.

آن دو فاجعه به یک رشته ایرادهای فنی در طراحی سیستم کنترل پرواز اتوماتیک هواپیمای و همچنین اشتباه خطوط هوایی و خلبانان نسبت داده شد.

پرواز بوئینگ ۷۳۷ مکس ماه پیش بعد از حدود ۲۰ ماه و رفع ایرادهای فنی بار دیگر در اطراف جهان از سر گرفته شد.

اطلاعات روز: مقام های اندونزی می گویند جعبه سیاه هواپیمای مسافربری که دیروز به فاصله کوتاهی بعد از پرواز از فرودگاه بین المللی جاکارتا در دریا سقوط کرد را «یافته اند.»

به نقل از بی بی سی فارسی، گروه های جستجو امیدوارند بتوانند به زودی اطلاعات آن را بازیابی کنند که اطلاعات حیاتی درباره علت سقوط هواپیمای ارائه خواهد کرد. این هواپیمای دیروز چهار دقیقه بعد از پرواز از صفحه رادار محو شد.

پیشتر مقام های اندونزیایی گفته بودند که محل سقوط این هواپیمای را پیدا کرده اند.

هواپیمای در یک پرواز داخلی به استان کالیمانتان غربی در بورنتو می رفت، که قرار بود ۹۰ دقیقه به طول انجامد با این حال حدود چهار دقیقه بعد دچار سانحه شد. بیش از ۱۰ کشتی به محل اعزام شده اند و غواصان نیروی دریایی مشغول جستجو هستند.

هواپیمای خطوط سریویجایا در ساعت ۱۴:۳۶ به وقت محلی در روز شنبه (۰۷:۳۶ گرینویچ) از فرودگاه برخاست و آخرین تماس با هواپیمای دقایقی بعد در ساعت ۱۴:۴۰ ثبت شد.

به گفته مارشال باگوس پوروهیتو، سرپرست سازمان جستجو و نجات اندونزی، هواپیمای پیش از سقوط وضعیت اضطراری اعلام نکرده بود.

عملیات جستجو و نجات با تاریک شدن هوا معلق شد، اما صبح اول وقت یکشنبه از سر گرفته شد.

به گفته مقام های اندونزی هواپیمایی که شنبه دچار سانحه شده از نوع ۷۳۷-۵۰۰ یا ۱۳۰ نفر ظرفیت بود که ۲۶ سال از تاریخ ساخت آن می گذشت.

این پرواز که ۱۲ خدمه داشت ۵۰ مسافر را حمل می کرد که هفت نفر آنها کودک و سه نفر نوزاد بودند. کلیه

اطلاعات روز: چوی جونگ گون، معاون اول وزیر خارجه کوریای جنوبی، برای گفتگو با مقام های جمهوری اسلامی درباره آزادی نفتکش توقیف شده به دست سپاه پاسداران و همچنین دیدار با خدمه این تانکر راهی ایران شد.

به گزارش خبرگزاری یونهاپ، مقام های کوریای جنوبی اعلام کردند چوی بامداد یکشنبه ستول را ترک کرد و پس از توقفی کوتاه در قطر به تهران می رود. به نقل از ایران اینترنشنال، بنابر همین گزارش، او قرار است در این سفر با همتای ایرانی اش و همچنین دیگر مقام های جمهوری اسلامی دیدار و گفتگو کند. کوریای جنوبی پیشتر نیز یک هیأت دیپلماتیک را در این زمینه به ایران اعزام کرده است.

دوشنبه گذشته نیروی دریایی سپاه پاسداران اعلام کرد یک تانکر کوریای جنوبی را در آب های خلیج فارس به دلیل «نقض پیپی پروتکل های زیست محیطی دریایی» توقیف و به بندرعباس منتقل کرده است. اتهامی که بلافاصله از سوی شرکت مالک این نفتکش رد شد.

بنابر بیانیه سپاه پاسداران، این نفتکش حامل ۷ هزار و ۲۰۰ تن اتانول و رهسپار کوریای جنوبی بود.

هر ۲۰ خدمه این تانکر، از جمله پنج تبعه کوریای جنوبی آن، در حال حاضر همراه با نفتکش در توقیف هستند. سفیر کوریای جنوبی در تهران پیش از این گفته بود این افراد فعلاً در امنیت و سلامت هستند. معاون اول وزیر خارجه کوریای جنوبی هنگام ترک فرودگاه اینچئون ستول به خبرنگاران گفت: «از اینکه می دانم خدمه کشتی سالم هستند خیالم کمی راحت است، اما اوضاع جدی است.»

او همچنین گفت: «امیدواریم با مقام های اصلی [ایران] گفتگوهای عمیق انجام دهیم، چه این موضوع کنسولی باشد یا دیگر مسائل مهم بین کوریای جنوبی و ایران.»

توقیف این کشتی در حالی صورت گرفته که مذاکرات بین دو کشور درباره پول های مسدود شده ایران در کوریای جنوبی به نتیجه نرسیده است.

ایران خواستار دریافت حدود هفت میلیارد دلاری است که در دو بانک کوریای جنوبی از سپتامبر ۲۰۱۹ تاکنون مسدود شده است؛ در آن تاریخ، معافیت های کوریای جنوبی از تحریم های امریکا برای واردات نفت ایران به پایان رسید. یونهاپ به نقل از یک منبع دیپلماتیک در کوریای جنوبی نوشت ایران از ستول خواسته اجازه دهد از این پول های مسدود شده برای خرید دارو، تجهیزات پزشکی و واکسن کرونا استفاده کند.

چوی درباره سفرش به ایران گفت: «این فرصت خوبی خواهد بود تا بار دیگر به طور صریح بشنویم دولت ایران چه می خواهد و تشخیص دهیم ما درباره این مسئله چه چیزی می توانیم و چه چیزی نمی توانیم انجام دهیم، همینطور آنچه نیاز است با امریکا مشورت شود.»

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریایی
- سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی
- سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش
- گزارشگران و خبرنگاران: ایوذر ملک نژاد، جلیل رونق، خادم حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت الله سروش، لطف علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی
- مترجم: جلیل پژواک
- ویراستار: شیر مهربار
- صفحه آرا: رضا مظفری
- ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا
- ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- آدرس: کابل، کارته سه

mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۲۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷

«بدترین مسی» در صدر بهترین گلزنان لالیگا

رساند از جرارد مورنو ۱۰ گله پیشی گرفت. پیش از هفته هجدهم دو مهاجم به همراه لوییس سوارس و یاگو آسپاس در صدر در کنار هم قرار گرفته بودند. مورنو جمعه شب برای سلتاویگو گلزنی کرد اما دبل مسی موجب شد به جایگاه دوم سقوط کند. سوارس به خاطر لغو دیدار اتلتیکومادرید و اتلتیک بلبائو نتوانست به میدان برود و آسپاس هم مشکل جسمانی دارد.

با وجود اینکه از عملکرد مهاجم بارسلونا انتقاد می شود این بازیکن در صدر جدول برترین گلزنان لالیگا قرار دارد.

به نقل از آس، لیونل مسی در پیروزی ۴ بر صفر بارسلونا مقابل گرانادا توانست مانند آنتوان گریزمان دبل کند و به صدر جدول برترین گلزنان لالیگا صعود کند. این اتفاق در حالی رخ داد که افراد زیادی معتقدند ستاره آرژانتینی مانند گذشته تاثیرگذار نیست.

کاپیتان بارسلونا با دو گلی که برابر گرانادا به ثمر

مسی دوباره به روزهای همیشگی اش برگشته و در بالاترین جایگاه برای کسب پیچیچی (جایزه بهترین گلزن لالیگا) قرار دارد. او تاکنون هفت بار این جایزه را به دست آورده است که رکوردی بی نظیر محسوب می شود. ستاره آرژانتینی پیش از توانسته بود از رکورد تلمو سارا با شش پیچیچی عبور کند. کاپیتان بارسا اگر کمی خوش شانس بود می توانست برابر اتلتیک بلبائو گل های بیشتری به ثمر برساند اما دو بار ضربه اش با تیرک برخورد کرد. در هر صورت با دو گلی که شنبه شب به ثمر رساند تعداد گل هایش را با پیراهن بارسلونا به ۶۴۸ رساند.

هزارد گمشده!

دریبلش با موفقیت همراه شد. مادریدی ها هم از وضعیت جسمانی هزارد ترسیدند چون زمانی که هافبک بلجیمی با تکل بازیکن حریف روبرو شد احساس درد کرد.

کاملاً مشخص است آسیب دیدگی های پیاپی هافبک مادرید را از سطح واقعی اش دور کرده و اعتماد به نفسش را از بین برده است. البته هزارد در این زمینه تقصیری ندارد و بدتر از همه این است چنین بازی هایی به یک روال عادی تبدیل شده اند.

هافبک رئال مادرید با وجود این که ۷۵ دقیقه برابر اوساسونا بازی کرد اما هیچ عملکرد برجسته ای در این دیدار نداشت.

به نقل از بی ساکر، رئال مادرید دوباره برابر یک حریف آسان امتیاز از دست داد و به اتلتیکومادرید صدرنشین اجازه داد تا اختلافش را با این تیم بیشتر کند. اکنون بارسلونا بیشتر به سفیدپوشان نزدیک تر شده است. در این شرایط اتلتیکو با توجه به سه بازی کمتر می تواند کاملاً از دو تیم بزرگ اسپانیا فاصله بگیرد و نیمی از راه قهرمانی را طی کند.

در دیدار شنبه شب رئال مادرید و اوساسونا که با تساوی بدون گل به پایان رسید انتظار زیادی از سفیدپوشان می رفت به خصوص از ادن هزارد که در ترکیب اصلی حضور داشت و ۷۵ دقیقه بازی کرد. هافبک بلجیمی هیچ کاری در زمین انجام نداد. او بیش از حد ترسو ظاهر شد و بیشتر مراقب بود تا توپ را از دست ندهد. او هیچ شباهتی با بازیکنی که رهبری خط حمله چلسی را بر عهده داشت، نداشت. هزارد تنها چهار بار برای دریبل تلاش کرد که سه

دکتره، اوبولگولواو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري ومالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان

معينيت مالي و اداري
رياست تهييه و تداركات
بخش پروژه هاي بانک جهاني

پروژه اضطراری زراعتی و مصونیت غذایی

پروجکت نمبر P174748

گرنٹ نمبر: TFOB3535/IDA Grant No. D7120/AF

تعدیل در بل احجام

شبکه آبیاری جوی شهری کهنه و قزل قلعه آشیانه واقع در قریه شهری کهنه و قزل قلعه، ولسوالی رستاق ولایت تخار

نمبر پکیج: AF/MAIL/ EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB

قبلاً پروژه اضطراری زراعتی و مصونیت غذایی، وزارت زراعت، آبیاری و مالداري پروژه شبکه آبیاری جوی شهری کهنه و قزل قلعه آشیانه واقع در قریه شهری کهنه و قزل قلعه، ولسوالی رستاق ولایت تخار نمبر پکیج قرارداد: AF/MAIL/ EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB: AF/MAIL/EAT-K094-CW-RFB را به داوطلبی سپرده، که در بل احجام کاری شبکه متذکره تعدیلات وضع گردیده است بناء شرکت های محترم که قبلاً شرطنامه را اخذ نموده است بل احجام جدید را از ریاست تهييه و تداركات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري بخش پروژه های بانک جهاني و وب سایت تداركات ملی و وب سایت وزارت زراعت آبیاری و مالداري دریافت نماید بل احجام قبلی مدار اعتبار نمیباشد.

جلسه آفرگشایی بتاريخ ۱۹ - جنوری - ۲۰۲۱ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در ریاست تداركات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري دایر میگردد.

آن عده شرکت های که واجد شرایط هستند میتوانند اسناد داوطلبی را به ارایه درخواست رسمی از آدرس ذیل و یا از وب سایت های مذکور بدست بیاورند.

آدرس: ریاست تهييه و تداركات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري بخش پروژه های بانک جهاني واقع جمال مینه، چهاراهی کراتی سخی، کابل - افغانستان.

به جز از بل احجام باقی تمام محتویات شرطنامه و اعلان انگلیسی قابل تغییر نمیباشد.

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock
Procurement Directorate

IFB No.: IFB No.: AF/MAIL/EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB
AMENDMENT No.1

The following amendment is hereby made in Schedules

Bill of Quantities Section IX Of Bidding Documents (BOQs For Package # (B089, B063) Improvement Works of Qazel Qala Ishanaha Irrigation Scheme Located at Qazel Qala Village, Ruštaq District and Joye Shahri Kohna Irrigation Scheme Located at Shahri Kohna Village Ruštaq District of Takhar Province IFB No. AF/MAIL/EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB

BDs Reference	Existing	Amended
Schedules Bill of Quantities Section IX Of Bidding Documents (BOQs For Package # (B089, B063	Bill of Quantity for IFB No. AF/MAIL/EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB	Bill of Quantity for IFB No. AF/MAIL/EATS-193101-193102/B089-B063-CW-RFB has been changed.

Requesting from those bidders who have already collected the respective Bidding documents to collect the amended BOQ from Procurement Directorate of MAIL or downloading the corrected BOQ from MAIL web site <http://www.mail.gov.af/> and NPA website <https://ageops.net>.

All other terms and conditions of the Bidding Document will remain unchanged.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان دریافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months

120\$ USD

Annual

200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۴۰۰۰ افغانی

۷۰۰۰ افغانی

شش ماهه

یک ساله

قیمت: ۲۰ افغانی

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

دست‌کاري و تغيير اسناد، ۱,۶ ميليون افغاني تفاوت در مقدار معاشات کارمندان موقت کميسيون انتخابات

هيأت مختلط کميسيون انتخابات درباري پرداخت‌نشدن معاشات ۱۶۰ کارمند موقت کميسيون انتخابات یافته‌هاي خود را به رهبري کميسيون ارائه کرده است

عمومي دارالانشا قرارداد این پنج نفر را برای مدت یک ماه در مقابل معاش ۱۵ هزار افغانی منظور کرده است اما معاش این افراد دو ماه محاسبه شده است. هیأت در گزارش خود آورده است که حکم ریاست عمومی دارالانشا فراتر از محدودی صلاحیت آن است. هیأت مختلط در این خصوص پیشنهاد کرده است که برای این افراد مبلغ ۱۳ هزار افغانی صرف برای مدت یک ماه پرداخت شود و در صورتی که رییس وقت دفتر ننگرهار سه قرارداد بدون امضا را تأیید کند، معاش این افراد قابل پرداخت است. در ادامه هیأت نوشته است: «موارد تأدیبی خلاف‌ورزی را مقام محترم کمیسون تصمیم اتخاذ خواهند نمود.»

دست‌کاري اسناد با استفاده از رنگ‌پاک
هیأت مختلط کمیسون انتخابات در جریان بررسی‌های خود دریافته است که اسناد قرارداد کارمندان موقت کمیسون انتخابات در ننگرهار «قلم‌خور» شده و با استفاده از رنگ‌پاک ارقام معاش کارمندان تغییر داده شده است. این هیأت گفته است: «استفاده رنگ‌پاک و قلم‌خور ساختن قرارداد خط‌های اصلی باعث گردیده تا معاشات افراد متذکره خلاف نورم تأیید شده سال ۱۳۹۷ محاسبه و درخواست گردد.»

این هیأت با استناد به فقره ۱ ماده ۴۳۶ کد جزا نوشته است: «تزویر عبارت است از ساختن نوشته، سند، ساختن مهر، امضا، خراشیدن یا تراشیدن یا قلم‌خور ساختن، الحاق یا محو یا اثبات یا سیاه کردن یا تقدیم یا تأخیر تاریخ سند نسبت به تاریخ حقیقی یا الصاق نوشته‌ای به نوشته دیگر یا به کار بردن مهر دیگری بدون اجازه صاحب آن به قصد تقلب می‌باشد.» این هیأت گفته است که ریاست امور انتخاباتی ولایت ننگرهار موظف است مرتکبین این عمل را شناسایی نموده و به مقام کمیسون انتخابات معرفی کند. این هیأت از مقام کمیسون نیز خواسته است که در زمینه‌ی اعمال موارد تأدیبی یا معرفی این افراد به نهادهای عدلی و قضایی اقدام کند.

پنهان‌کاري هيأت تفتيش
در ماه عقرب امسال ریاست تفتیش داخلی کمیسون انتخابات نیز موضوع پرداخت نشدن معاش ۱۶۰ کارمند موقت این کمیسون در سال ۱۳۹۷ را بررسی کرده است. هیأت این ریاست ۱۲ مورد نقض و مشکل را فهرست کرده و در آخر گفته است که براساس معلومات مستوفیت ولایت ننگرهار معاش این کارمندان پرداخت نگردیده است و «باید معاشات ۱۶۰ تن کارمندان موقت پروسه انتخابات ولسی جرگه ۱۳۹۷ پرداخت گردد.»

اما هیأت مختلط که به تازگی گزارش خود را به مقام کمیسون انتخابات ارائه کرده است، گفته است که هیأت موظف ریاست تفتیش داخلی این کمیسون تفاوت‌های پولی و موارد مشکوک را در گزارش خود درج نکرده است. این هیأت نوشته است که اسنادی که قلم‌خور شده است در اختیار هیأت تفتیش قرار گرفته است و «اصل تفاوت معاشات نیز در گزارش شان درج نگردیده است.»

هیأت مختلف در صفحه‌ی ۱۴ گزارش خود گفته است که «عدم درج حقایق در گزارش هیأت قبلی باعث گردیده تا هیأت مجدد در زمینه‌ی توظیف گردیده و اجراءات موضوع مورد بحث به تأخیر افتد.» این هیأت گفته است که عدم تذکر اوراق و اسناد مشکوک و مفقود شده در گزارش، مطابق فقره ۳ ماده ۲۲ قانون تفتیش «از جمله تخلفات مفتش بوده» و این موضوع در فقره ۲ ماده ۴۱۰ کد جزای افغانستان نیز تسجیل گردیده است. هیأت در پایان نوشته است: «مقام عالی کمیسون در روشنایی احکام قانون موضوع کتمان حقایق را جهت تعقیب عدلی و قضایی به مراجع مربوطه ارسال خواهند نمود.»

هنوز روشن نیست که رهبری کمیسون انتخابات در مورد یافته‌های هیأت مختلط چه تصمیم می‌گیرد اما در ماه قوس امسال حوالم نورستانی، رییس این کمیسون به روزنامه اطلاعات روز گفته بود که «ریاست کمیسون بعد از گزارش هیأت ترکیبی تصمیم نهایی را در روشنی گزارش اتخاذ خواهند نمود.»

به فقره ۱ ماده ۲۸۹ کد جزا که اختلاس را تعریف کرده است، اشاره کرده و گفته است شخصی که این عمل را مرتکب شود، مطابق احکام مدرج کد جزا مجازات می‌شود.

اسناد متناقض
در گزارش روزنامه اطلاعات روز آمده بود که اسناد قرارداد ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون مستقل انتخابات در ولایت ننگرهار دارای تناقض و مشکلات است. در این گزارش آمده بود که شمار زیادی از اسناد قرارداد کارمندان توسط یک شخص، یک قلم و یک خط در یک روز تهیه شده است. اکنون در گزارش هیأت مختلط کمیسون انتخابات آمده است که دفتر ولایتی این کمیسون در ننگرهار اسناد ضد و نقیض را در مورد نورم معاشات کارمندان موقت در سال ۱۳۹۷ ارائه کرده است. براساس این گزارش، نورم معاش کارمندان که از سوی مقام وقت کمیسون انتخابات و ریاست دارالانشای این کمیسون تأیید شده بود، معاش ماهوار آمر ولسوالی ۲۳ هزار و ۹۱۹ افغانی و از مامورین و مبلغین آگاهی عامه ۲۰ هزار و ۵۰۲ افغانی بوده است.

اما ریاست کمیسون انتخابات ننگرهار به هیأت مختلط ضمیمه استعلام شماره ۳ مورخ ۲۷ قوس ۱۳۹۹ اسنادی را ارائه کرده است که در آن معاش آمر ولسوالی ۳۳ هزار و ۴۸۰ افغانی و معاش مامورین ولسوالی‌ها ۲۲ هزار و ۳۲۰ افغانی درج گردیده است اما از کارمندان «مبلغین آگاهی عامه چیزی تحریر نگردیده است.»

هیأت در گزارش خود دلیل این تفاوت را «نبود دقت لازم مسئولین مربوطه به سوالات ارائه شده و بی‌خبری یا اغفال ساختن هیأت توسط مسئولین بخش مالی ریاست امور انتخابی ولایت ننگرهار» گفته است. این هیأت در بخش نتیجه و پیامد این کار نوشته است: «ارائه اسناد ضد و نقیض و بی‌خبری از اسناد اداره باعث می‌شود تا به اعتبار و جایگاه دفتر ولایتی و در مجموع کمیسون انتخابات صدمه وارد نماید.» هیأت در ادامه از مقام کمیسون انتخابات خواسته است که در قبال مسئولان دفتر ولایتی ننگرهار که «در ارائه نورم معاشات، نورم دیگری را به منظور اغفال ارائه کرده» تصمیم جدی بگیرد.

کمیسون انتخابات در سال ۱۳۹۷ پنج کارمند را با در نظر داشت صلاحیت اداره برای یک ماه استخدام کرده است اما قرارداد این افراد برای دو ماه ترتیب شده و سه قرارداد خط دیگر بدون امضا رییس وقت دفتر ولایتی کمیسون انتخابات در ننگرهار است. هیأت گفته است که ریاست

حواله اجرا شده است. در گزارش این هیأت آمده است: «طوری که حواله‌های معاشات سال ۱۳۹۷ ریاست امور انتخاباتی ولایت ننگرهار ملاحظه گردید، حواله‌های تحت عنوان ۱۶۰ تن آمرین، مامورین و مبلغین آگاهی عامه به نظر نرسید. همچنان کاپی م ۱۶۰های اسالی مستوفیت محترم ولایت ننگرهار مبین مورد فوق بوده است.»

این هیأت دلیل پرداخت نشدن معاش ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون انتخاباتی ولایت ننگرهار در سال ۱۳۹۷ مالی را «عدم توجه و غفلت وظیفوی مسئولین بخش مالی و رهبری وقت» خوانده است. هیأت مختلط پیشنهاد کرده است که پرداخت معاش این کارمندان «تحت نظر یک کمیته‌ای که در رأس آن یکی از کمیشنران مقام محترم حضور داشته باشد، برای مستحقین آن به رویت اصل تذکره و اصل قرارداد خط در یک تاریخ معین» توزیع شود. هیأت چهار نفری کمیسون انتخابات در این بخش پیشنهاد کرده است تا «به علت تأخیر در اجراءات و غفلت وظیفوی مسئولین وقت، مقام محترم موارد تأدیبی را عملی خواهند نمود.»

درخواست وجه اضافی
براساس معلوماتی که اطلاعات روز به آن دست یافته است، ریاست عمومی دارالانشای کمیسون مستقل انتخابات برای پرداخت معاش ۱۶۰ کارمند موقت این کمیسون در ولایت ننگرهار، بیش از یک‌ونیم میلیون افغانی را اضافه‌تر از رقم مجموعی معاش این کارمندان از وزارت مالیه درخواست کرده است.

در گزارش هیأت مختلط نیز آمده است که مجموع معاش ۱۶۰ آمر، مامور و مبلغ آگاهی‌عامه در سال ۱۳۹۷ براساس اصل قرارداد و نورم معاشات در همان سال، ۶ میلیون و ۶۱۵ هزار و ۱۳۸ افغانی می‌گردد اما «ریاست عمومی دارالانشا ذریعه نامه شماره ۴۷۴۸۷ مورخ ۱۳۹۹/۴/۸ ریاست مالی خویش مبلغ ۸ میلیون و ۲۹۲ هزار افغانی درخواست نموده است که در این میان مبلغ یک میلیون و ۶۷۶ هزار و ۸۶۲ افغانی تفاوت را نشان می‌دهد.»

به باور هیأت مختلط کمیسون انتخابات، این تفاوت از «عدم توجه و دقت لازم مسئولین مالی و رییس دارالانشا نسبت به سنجش دقیق مبلغ متذکره مطابق به نورم معاشات» به میان آمده است و «دامه‌ی چنین روندها، باعث ضیاع بودجه دولت گردیده و در مجموع باعث رکود اقتصادی کشور می‌گردد.»

هیأت مختلط در گزارش خود به رهبری کمیسون انتخابات

براساس معلوماتی که اطلاعات روز به آن دست یافته است، ریاست عمومی دارالانشای کمیسون مستقل انتخابات برای پرداخت معاش ۱۶۰ کارمند موقت این کمیسون در ولایت ننگرهار، بیش از یک‌ونیم میلیون افغانی را اضافه‌تر از رقم مجموعی معاش این کارمندان از وزارت مالیه درخواست کرده است.

الیاس نواندیش گزارشگر

یافته‌های یک هیأت مختلط کمیسون مستقل انتخابات افغانستان نشان می‌دهد که شماری از مسئولان و کارمندان این کمیسون اسناد و مدارک قرارداد ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون انتخابات ولایت ننگرهار در سال ۱۳۹۷ را دست‌کاري و پس از آن یک میلیون و ۶۷۶ هزار و ۸۶۲ افغانی اضافه‌تر از اصل مقدار معاشات این کارمندان را از وزارت مالیه بدون دلیل قانونی درخواست کرده‌اند. براساس یافته‌های این هیأت که اطلاعات روز به آن دست یافته است، مجموع معاش آمرین، مامورین و مبلغین آگاهی عامه کمیسون انتخابات در ولایت ننگرهار در جریان انتخابات پارلمانی ۱۳۹۷، مطابق نورم تعیین‌شده دفتر مرکزی، ۶ میلیون و ۶۱۵ هزار و ۱۳۸ افغانی شده است اما ریاست عمومی دارالانشای کمیسون انتخابات در مکتوب شماره ۴۷۴۸۷ مورخ ۱۳۹۹/۴/۸ ریاست مالی خود، مبلغ ۸ میلیون و ۲۹۲ هزار افغانی معاش برای این کارمندان از وزارت مالیه درخواست کرده است. تفاوت میان این دو رقم یک میلیون و ۶۷۶ هزار و ۸۶۲ افغانی است.

شرح موضوع
روزنامه اطلاعات روز در ۲۲ قوس امسال گزارشی را منتشر کرد که نشان می‌داد در مورد پرداخت‌نشدن معاش ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون ولایتی انتخابات در ننگرهار در سال ۱۳۹۷ ادعاهای ضدونقیض وجود دارد. در آن زمان یک کمیته‌ی موظف و تفتیش داخلی کمیسون مستقل انتخابات دست‌کم ۱۲ مورد مشکل و نقض را در اسناد قرارداد این کارمندان شناسایی و موضوع را به رهبری کمیسون انتخابات ارائه کرده بودند.

در آن زمان ریاست دارالانشای کمیسون انتخابات به روزنامه اطلاعات روز گفته بود که رییس این کمیسون روند پرداخت معاش این کارمندان را متوقف کرده، اما حوالم نورستانی به اطلاعات روز گفته بود که رهبری کمیسون انتخابات در این مورد مشکوک است و بررسی تفتیش داخلی این کمیسون نواقصی را در اسناد قرارداد ۱۶۰ کارمند موقت شناسایی کرده است.

به دنبال نشر این گزارش، ریاست تعقیب هدایات و اوامر اداره امور ریاست‌جمهوری هدایت رییس‌جمهور غنی را طی نامه شماره ۱۲۸۰۲ مورخ ۱۳۹۹/۹/۲۴ به کمیسون انتخابات ارسال کرده است. پس از آن کمیسون انتخابات یک هیأت مختلط چهار نفره را از میان کارمندان ریاست مالی و حسابدی، منابع بشری و هماهنگی عملیات ساحوی توظیف کرد تا موضوع پرداخت نشدن معاش ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون انتخابات در سال ۱۳۹۷ را بررسی کنند. محمدجلیل جهانی آمر تفتیش داخلی کمیسون انتخابات، عبدالغفور داوودزی آمر مالی و نماینده ریاست مالی و حسابدی، مسیح‌الله فرشید مدیر عمومی استخدام و نماینده ریاست منابع بشری و عصمت‌الله سروش مدیر اجرایی و نماینده ریاست امور عملیاتی کمیسون انتخابات اعضای این هیأت بودند.

هیأت موظف در ۲۴ قوس امسال به ولایت ننگرهار رفت و پیرامون این موضوع تحقیقات خود را آغاز کرد. این هیأت چهار نفره در پنج‌روز اسناد مرتبط به ۱۶۰ کارمند موقت کمیسون انتخابات را بررسی نموده و پس از مصاحبه با کارمندان و «مشاهده فیزیکی و عینی» در ۲۸ قوس جلسه‌ی نهایی خود را برگزار و گزارش یافته‌های خود را نهایی کرد. براساس معلومات هیأت مختلط، در سال مالی ۱۳۹۷ در مجموع ۲۴ میلیون و ۸۵۲ هزار و ۱۱۹ افغانی برای کود ۲۱۰ معاشات کارمندان کمیسون انتخابات ولایت ننگرهار اختصاص یافته است. در این سال ۱۴ میلیون و ۳۶۲ هزار و ۴۹۹ افغانی آن مصرف و ۱۰ میلیون و ۴۹۰ هزار و ۷۰۰ افغانی آن تنقیص شده است. مستوفیت ولایت ننگرهار در پاسخ به استعلام شماره ۲ مورخ ۲۵ قوس ۱۳۹۹ نوشته است که در جریان سال مالی ۱۳۹۷ از کود ۲۱۰ معاشات در مجموع ۶۳